

ОТЕТА ИСТИНА

ЛИСТ УДРУЖЕЊА ПОРОДИЦА КИДНАПОВАНИХ И НЕСТАЛИХ ЛИЦА НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ ГОДИНА IX

BROJ 31

ШОКАНТНО!

НАВИЈАЧИ, НЕСРЕЋА НАМ ЈЕ ЗАЈЕДНИЧКА (АЛИ ТО НЕ ЗНАТЕ)

Да се на спортским такмичењима често појављују изливи међуклубске нетрпељивости, па и мржије није новост. Има тамо и националистичких парола, туча и демолирања стадиона, али све се то на крају сведе на навијачки фолклор и пролази без неких строжијих санкција. Огуглао народ на сва зла која су се дешавала у овој земљи па коментари на настале немиле догађаје трају колико и вест у новинама или на телевизији - један дан.

Случај на фудбалској утакмици између Рада са Бањице и Новог Пазара из истоimenог града запањио је и узбуркао јавност. Млади момци-навијачи подељени у редове, један иза другог носили су транспаренте са натписом: "Решен ребус - срце, бубрег, плућа - живела жута кућа". Млади Пазарци, мањом двадесетогодишњаци сеирели су над несрећом косметских Срба којима су на дан киднаповања вађени (наживо) органи и продавани у Турској, Израелу, Немачкој и осталим западним земљама Европе али и Америке. Штили су се, што би наш народ рекао што је Србе снашло зло. Вероватно су необразовани, сигурно неинформисани, али мржијом задојени нису заправо знали шта чине. Нису свесни да је међу киднапованим људима са Косова и Метохије било више десетина Муслимана, мирних, честитих људи који су страдали јер нису подржавали терор. Уз извиђење што ћемо многе изоставити навешћемо само неко од имена људи који су страдали од припадника ОВК, а не желимо ни да помислимо да су завршили у жутој кући јер такав крај живота не би ни у сну никоме пожелели.

Навијачи, носиоци транспарента упознајете се са именима људи који су можда били жртве целата из жуте куће. Искрено жалимо што су пре тринаест година киднаповани а многи и убијени на Космету Муслимани Авда и Заим Никочевић, Лидија Омерагић, Дервиш Мурић, Халит Нурковић, Сафет Шабовић, Неџат Хајдарпашић, Хајро Угљанин, Садет Бишић, Халим Кочан, Џеват Срдановић, Исмет Хакоњин, Јасмин Мустајбашић, Исрета и Хамдија Беговић, Шефћет Драголовчанин и многи други. Осморица виновника овог инцидента су приведена, и могуће је да ће им бити одређена нека казна, коју ће одлежати. Али да ли ће икада моћи да се ослободе од помисли да су што би они рекли сеирели над туђом несрећом, над несрећом својих сународника. Занемаримо овог пута страдалнике српске, ромске, црногорске и албанске националности који су такође били жртве ОВК. Да ли ће се кад некад ментално сазру срамити од родбине која је изгубила своје најмилије, (а њихове сународнике). И шта након свега овога рећи сем Боже, опрости им јер нису знали шта раде!

М.М.К.

ОТЈЕТА ИСТИНА

Удружење породица
киднапованих и несталих
лица на Косову и Метохији

Главни и одговорни уредник
Милијана М. Комаревић

Компјутерска обрада
и
Штампа
“ИН” Земун

Тираж 1200 ком

Председник Удружења
Верица Томановић

Секретар Удружења
Олгица Божанић

Уређивачки одбор
Миланка Петровић
Драгана Мајсторовић
Гордана Ристић
Бранкица Антић
Милорад Трифуновић
Негован Маврић
Велибор Ађанчић

***

Први број часописа изашао је 31.
августа 2004. године,
излази тромесечно.

Часопис је објављен уз свесрдну
помоћ Међународног комитета
Црвеног крста

Часопис је бесплатан
текући рачун:
205-22276-93

Комерцијална банка А.Д. Београд

e-mail:udruzenjekidnest@yahoo.com
www.udruzenjeporodica.org.rs

ОНИ СУ ЖРТВЕ ТЕРОРА

- Још 39 година за идентификацију 4
- Интензивни напори у проналажењу несталих 6
- Потрага дуга 4 деценије 7
- Неправда и селективна правда 8
- Сећање на страдалнике 9
- IN MEMORIAM 11-12
- Награђени за убијање Срба 14
- Извадио срце Србину 15-16
- Они су жртве терора 19-22
- Вукчевић открива 24
- Карла крива за ослобађање 26
- О Готовини и Маркачу 27
- Судбине 30-35
- Ни мртвима не дају мира 36-37

Активности косовских удружења породица несталих

ЈОШ 39 ГОДИНА ЗА ИДЕНТИФИКАЦИЈУ??!

Ако се настави овом динамиком идентификације ће се окончани за четири деценије.

Међународна комисија за нестале лица (ИЦМП) дуже време организује сусрете удружења породица несталих Срба и Албанаца ради успостављања боље међусобне сарадње. Резултат сусрета представника породица жртава који, без обзира на веру и нацију деле исту бол, безнађе, трауме, допринео је зближавању ових удружења и схватању да једино заједничким наступањима и активностима могу допринети убрзавању процеса проналажења свих несталих.

Групе имају по осам представника Удружења породица несталих Албанаца са Косова и Метохији и осам представника Удружења породица несталих Срба и неалбанаца. У досадашњем раду, састанцима су углавном присуствовали сви представници овог Координационог тима. Последњи у низу састанака одржан је 17. и 18. септембра у Београду а активностима организованим тим поводом, присуствовало је троје представника албанских удружења и осморо представника Српских удружења породица несталих. Током дводневних активности уприличене су четири посете амбасадама у Београду као и пријеми у Тужилаштву за ратне злочине, пријем код шефа Делегације ЕУ у Београду и Комисији за нестале лица Владе Србије. Тако је у амбасади САД у Београду делегацију српских и албанских удружења примио шеф секције за политичка питања и први секретар амбасаде господин Метју Палмер. У делегацији удружења били су Верица Томановић и Милорад Трифуновић, Хаки Касуми и Бајрам Ђеркини. У Амбасади Норвешке делегацију удружења примио је његова екселенција амбасадор Камсваг а у амбасади Француске заједничку делегацију примио је отправник послова и први саветник амбасадора господин Жак Пудре. У Руској Амбасади петочлану делегацију дочекао је министар-саветник Владимир Ласевич.

Треба напоменути да су током пријема представника Координационог тима у овим амбасадама, предочени захтеви и очекивања породица српских и албанских удружења несталих, за брже решавање проблема у коме су се нашли. Сви представници амбасада изразили су разумевање и спремност да изнете захтеве проследе надлежним институцијама. Након сусрета са представницима амбасада које су уприличиле пријеме за представнике породица српских и албанских удружења дефинисани су

следећи закључци:

- *Нема одустајања од активности које смо заједно започели;
- *Највећу одговорност за спорост у проналажењу несталих лица имају Београд и Приштина и надлежне институције као и међународне институције и организације које се баве питањима несталих;
- *Залагати се и лобирати по земљама ЕУ и обратити се главном Штабу ОЕБС-а у Бечу;
- *Писати пројекте и аплицирати у ради подршке за решавање наших проблема;
- *Проблем несталих је на жалост политизован и зато га треба решавати на највишем државном нивоу;
- *У наставку преговора између Београда и Приштине тражити и сагласити се да питање несталих буде приоритетно питање.

У оквиру бројних сусрета, један од најзначајнијих је и да је Делегација Европске уније у Београду примила представнике породица српских и албанских удружења несталих.

Господин Венсан Дежер, шеф делегације Европске Уније у Републици Србији, разговарао је са делегацијом представника удружења српских и албанских породица несталих. У делегацији су били: Верица Томановић, Наташа Шћепановић, Бајрам Ђеркини и Хаки Касуми. Делегацију домаћина чинили су и специјални представник за питања Косова и ЕУЛЕКС-а Бен Кремтон, саветник за политичка питања Гемкони.

У Тужилаштву за ратне злочине заједничку делегацију примио је заменик тужиоца за ратне злочине

Бруно Векарић са својим сарадницима. Присутне делегате поздравио је и главни тужилац за ратне злочине Владимир Вукчевић.

Након излагања представника Координационог тима који су исказали своје нездовољство спорошћу сазнавање истине о несталима и процесуирањем рат-

несталих налази још 1772 лица. Главни проблем у бржем сазнавању истине о несталима је мањак информација неопходних за локирање масовних и појединачних гробница, као и да не постоји потребна подршка ресорних организација и институција у региону да се питање несталих брже решава. Он је рекао да значајан допринос у досадашњем процесу сазнавања истине о несталима даје мешовита Радна група за нестале Београд-Приштина.

Али постоје и бројна ограничења као и немогућност провере одређених сазнања и података на терену, добијених из различитих извора. Када је Република Србија у питању, Одаловић је подсетио да су све дозначене локације на територији централне Србије одмах професионално, уз присуство ЕУЛЕКС-а и представника мешовите радне групе Београда и Приштине одговорно испитане. Такође,

тражене званичне информације којима располаже Министарство унутрашњих послова достављене су онима којима би требало да буду од користи. Нажалост, овај процес је за сада једностран. Комисија за нестала лица Владе Србије, Тужилаштво за ратне злочине и МУП Републике Србије никада до сада нису добили одговоре на званично тражене информације везане за нестала лица. Тако да испитивањем дозначеных локација масовних и појединачних гробница, нити породице несталих Срба, нити породице Албанаца несталих на Косову и Метохији или ни институције у Републици Србији не могу бити задовољни - рекао је Одаловић.

Т.Лукић

них злочина, заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић је, између осталог изнео податак да се на заједничкој листи налази укупно 2816 жртава. Укупан број процесуираних лица је 389, а оптужених њих 146. Тужилаштво за ратне злочине, нагласио је Векарић наставиће са истом преданошћу и професионалношћу да истражује ратне злочине без обзира на веру и нацију оних који су их починили. Притом је, у име Тужилаштва изразио одлучност да као ни до сада, у поменутим питањима неће бити дозвољен уплив политике, већ да је струка у обавези да свој посао потпуно професионално обави.

И председник Комисије за нестала лица Владе Србије Вељко Одаловић примио је чланове Координационог тима и истакао да се на заједничкој листи

Састанак Координације српских удружења породица несталих на просторима бивше Југославије

ПОМАКА - НЕМА!

На новембарском заседању Координације српских удружења породица несталих на просторима бивше Југославије које је одржано у Београду поновљено је да се стиче утисак да је питање решавања судбина несталих лица скрајнуто и да се чак ни статусна питања цивилних жртава не решавају иако су она актуелна скоро деценију и по.

Члан Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији који правно

заступа чланове породица проф. Душан Челић је истакао да и поред осам обављених разговора са представницима ресорних министарстава ништа није урађено да се помогне породицама и реши њихов статус.

С обзиром на изузетно тешко материјално стање појединих породица, али и задржавања статуса све ове године онемогућен је нормалан живот људима који су се нашли у овом проблему. Несхватљива је не-

брига наших власти о преко хиљаду чланова унесрећених породицакоје је задесила породична трагедија, а у исто време остали без дома.

М.М.К.

У Скопљу одржана Конференција о будућности процеса тражења и идентификације лица несталих у сукобу на Косову

ИНТЕНЗИВИРАНИ НАПОРИ У ПРОНАЛАЖЕЊУ НЕСТАЛИХ

Тема конференције која је одржана 20. и 21. новембра у Скопљу односила се на будућност процеса тражења и идентификације лица несталих у сукобима на Косову. Била је то друга конференција ове врсте (прва је одржана 2007. године у Охриду). Окупила је све који су укључени у процес тражења и идентификације несталих лица. Присуствовали су и представници институција из Приштине и Београда породице несталих и међународне заједнице како би се установило тренутно стање процеса тражења и идентификације несталих лица, укључујући и суђења за ратне злочине, законодавство у вези са питањем несталих лица, креирање домаћих база података и централних евиденција, рад домаћих институција и прецесе ексхумација и идентификација.

ИЦМП на чијем је челу Кетрин Бомбергер је на

Конференцији истакла постојање интензивних напора на проналажењу и идентификацији лица несталих у сукобу на Косову од септембра 2010. године, када је објављен извештај о увиду у стање у тој покрајини. Истакнут је позитиван развој догађаја, као што је усвајање Закона о несталим лицима и осталих законодавних одредби. Међутим, ИЦМП истиче и да је од 2006. године присутан стални пад у процесу проналажења посмртних остатака на територији Косова упркос напорима које улажу ЕУЛЕКС, приштинске и београдске надлежне институције. Поред тога, на територији Србије од 2002. године нису пронађени нови посмртни остаци. ИЦМП је до данас пронашао подударање за 2.418 случајева (55 одсто) од укупно 4.383 пријављена случаја несталих лица у ИЦМП-овој бази података. Временом број нових идентификација све је мањи; ИЦМП је 2009. године постигао 106 нових идентификација, 2010. године је било 88 а у 2011. години 58. До новембра 2012. године обављено је свега 30 нових идентификација. Процес се видно успорава па се у наредним годинама очекује озбиљан пад.

Испред нашег удружења председница Верица Томановић је подсећајући на генезу проблема посебан акценат дала на најстрашнији податак, а то је трговина органима.

-Имали смо информације да су у Албанији постојала места ужаса и криминала у којима су бескрупнозно убијани Срби, Албанци и други ради трговине органима што буди код чланова породица најцрњу стрепњу да су њихови отети жртве трговине органима. Али, нада да је неко успео да преживи и даље постоји. Обавештавали смо надлежне, али нам нико није веровао, нити предузимао било какве мере. Чак од августа 2006. године присутан је стални пад у проналажењу посмртних остатака и на територији Косова. Ми упорно постављамо питања шта се дешава на Космету и да ли се то амнистирају злочинци јер злочина није било? Испада да су наши најближи сами нестали па нико зато није одговарао. Питамо се шта је мандат ЕУЛЕКС-а и зашто не процесуира злочинце, зашто никога не оптужи за смрт, одмазду и насиље?. Због заташкавања злочина - истине нема. и неће бити истинског помирења док се не каже истина. За киднаповања, нестанке и убиства након доласка КФОР-а и УНМИК-а одговорни су генерали држава контигената и администратора УНМИК-а јер нису испоштовали Резолуцију СБ УН 1244 која је била гарант мира свих на Косову и Метохији. - нагласила је Верица Томановић.

На састанку је закључено да Косово и Србија треба да повећају обим активности на прикупљању информација о локацијама скривених гробница, укључујући и преглед свих архива и могућност коришћења сателитских снимака и других доступних средстава савремених технолошких метода како би се побољшале теренске активности тј. ископавања и ексхумације, као и да институције Приштине и Београда у сарадњи са међународном заједницом, треба да реше ова питања. Људи су нестајали преко геополитичких граница па је зато потребно направити листу лица несталих у сукобима на тлу бивше Југославије крајем 20. века. Та листа ће обухватити и консолидовану листу несталих лица са Косова и оснажити београдске и приштинске институције које се баве решавањем питања несталих, трговине органима, заштите сведока и слична питања која су од важности за решавање овог проблема.

Представници породица несталих са Космета посетили Кипар

ПОТРАГА ДУГА ЧЕТИРИ ДЕЦЕНИЈЕ

*После сукоба на Кипру 1974.године много се људи водило као нестало. Још увек је на њим прос-
торма актиуелан проблем несталих*

Да проблем киднапованих и несталих људи у ратним дејствима није карактеристичан само за земље бивше Југославије уверили су се чланови породица киднапованих и несталих лица са Косова и Метохије, српских и албанских удружења који су од 6.до 9.новембра 2012.године боравили на Кипру. Познато је да је пре 39 година на том острву дошло до ратних сукоба између Грка и Турака, да је дошло до поделе

земље, али ни након толико дугог тражења, проблем несталих није решен.

Чланови српских и албанских удружења отпутовали су у Никозију у организацији СНП (Комитет за нестале лица Кипра) и специјалног представника Уједињених нација у Приштини Роберта Соренсона.

Приликом боравка на Кипру представницима чланова породица киднапованих, несталих и убијених лица за којима се још увек трага уприличен је сусрет са кипарским породицама несталих са грчке и турске стране чији су сродници нестали још 1974.године. Били су то као и код нас међуетнички сукби који су резултирали трагедију и Грка и Турака. Дуго се радило на томе да оба народа схвате да само разговорима могу да реше свој проблем. Успостављен је њихов контакт, и временом су се односи колико-толико нормализовали да може да се разговара и да се заједничким снагама реше сви неспоразуми.

Представници српских и албанских удружења посетили су Антрополошку лабораторију

(ЦМП) која функционише на двоетничком принципу, односно раде скупа грчки и турски

стручњаци, прикупљају и користе податке. Заједнички су ангажовани у презентирању доказа посмртних остатака породицама несталих, у психолошкој подршци и свим пратећим активностима везаним за њихове проблеме. Приликом тродневне посете Кипру одржан је заједнички састанак Грка, Турака, Срба и Албанаца са представницима ЦМП и Европске комисије за нестале лица где се разговарало о томе шта и како треба радити на томе да се оконча дугогодишња агонија свих породица. У оквиру тога чланови породица несталих су заједно обишли место ексхумације једне масовне гробнице на турској територији Кипра. И српска и албанска делегација су задовољне посетом и разговорима који су вођени и надају се да тражење несталих људи са косметских простора неће бити тако дуго као на Кипру.

М.М.К.

Обележен Дан људских права 10.децембар

ИСПОШТОВАТИ ПРАВА ПОРОДИЦА НЕСТАЛИХ

Решавање штитања несталих мора бити приоритет свима који могу помоћи да се тај проблем реши

Поводом Међународног дана људских права 10.децембра у Сарајеву је уз помоћ невладине организације “Мрежа мира” одржан скуп где се говорило о кршењу основних људских права, права на живот и права на слободу.

Испред Управног одбора Регионалне координације породица несталих са подручја бивше Југославије, чланица Одбора Нура Беговић је поздравила присутне и нагласила да је Координација која сада броји 26 чланица удружења породица несталих из региона бивше Југославије основана 21.јуна 2011.године из разлога што се протеклих 20 година мало тога могло учинити самостално. Породице не смеју бити усамљене у трагању за истином рекла је Беговићева додајући да ће власти свих држава у региону бивше Југославије учинити све да се пронађу нестали.

Поводом Дана људских права делегацију Координације удружења несталих, примио је хрватс-

ки председник Иво Јосиповић који је добро упознат са свим проблемима са којима се сусрећу породице несталих и који јавно заговара брже решавање свих спорних питања.

М.М.К.

Састанак Управног одбора Координација српских удружења са простора бивше Југославије

НЕПРАВДА И СЕЛЕКТИВНА ПРАВДА

Ослобађајуће пресуде Гошовини, Маркачу и Харадинају шамар српским жртвама

Разговарајући о хашким пресудама и ослобађајућим пресудама Готовини, Маркачу и Харадинају председник Управног одбора Координације српских удружења са простора бивше Југославије Драган Пјевач је рекао да су оне велики ударац породицама несталих, због неправде и селективне правде.

На састанку који је одржан 25.децембра у Београду изнет је предлог да се на ову одлуку Хашког суда и селективној правди за српске жртве детаљније разговара. Предложено је да Координација мора имати свој стручни тим, а њега би сачињавали проф. др Душан Челић председник и чланови Драган Пјевач, Слободанка Колићић, Дарио Новковић и Верица Томановић.

И поред свега што се догађа и неправди којима су породице несталих и погинулих изложене закључено је да је у њиховом интересу да се наставе разговори са Хрватском и привременим институцијама власти у Приштини. То је једини начин да се дође до решења питања несталих лица или и осталих проблема која су у интересу породица отетих и убијених и наглашено је да треба интензивирати сарадњу са Комисијом за нестала лица Владе Србије.

Изражено је незадовољство што председник Србије Томислав Николић није примио представнике свих Удружења несталих или да је бар симболично, у име свих удружења примио чланове Координације. Такође је од Међународне комисије за нестала лица затражена бόља комуникација са Координацијом српских удружења.

М.М.К.

Састанак Управног одбора Регионалне координације удружења породица несталих лица са подручја бивше Југославије

РАЗМАТРАНА АКТУЕЛНА ПИТАЊА И ПЛАН

У 2013. години ће се одвијати више активности у раду удружења и јачаји капацитети Регионалне координације

Састанак Управног одбора Регионалне координације удружења породица несталих лица са подручја бивше Југославије који је

одржан 24. и 25. септембра 2012. године у Славонском Броду у Хрватској имао је за тему неколико питања која су битна за успешно функционисање овог тела. Као прво подржано је учлањење Регионалне координације у мреже које се баве решавањем проблема несталих лица и свеобухватним поштовањем људских права. С обзиром да Статут то налаже учлањење у Међународну организацију ФЕМЕД и Мрежу мира треба да разматра и Скупштина Регионалне координације речено је на састанку. Презентован је и план активности за 2013. годину. На овом скупу представници ИЦМП-а су нагласили да ће током 2013. године већи део активности ове међународне Комисије за нестале лица бити усмерен на јачање капацитета Регионалне координације којој ће бити пружена свесрдна помоћ. Биће објављен нови позив за пројекте, одржаваће се редовне конференције и сличне активности.

М.М.К.

На тргу у Нишу откријена спомен плоча несталима

СЕЋАЊЕ НА СТРАДАЛНИКЕ

Након вишегодишњег напора и упорног рада чланова нишке подканцеларије Удружења породица киднапованих и несталих лица на просторима Косова и Метохије на постојећој капелици у овом граду, на тргу испред Универзитета додата су имена погинулих Нишлија у време рата 1999. године и плоча где су уписаны и нестали грађани Ниша у том сукобу.

На овој спомен плочи се налазе имена несталих и киднапованих Ивковић Предрага, Лукачевић Јасмине, Митић Дејана, Николић Миодрага, Павловић Милована и Радоша и Цветковића Бојана. Координатор нишке канцеларије Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији Гордана Ристић истиче велику захвалност новом градоначелнику Ниша др Зорану Перишићу који је одмах по њиховом обраћању за помоћ дао сагласност да се ова плоча постави.

М.М.К.

Једнодневни боравак у Шумадији

ДАН ЗА ДРУЖЕЊЕ

У складу са својим могућностима Удружење породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији, с времена на време организује једнодневне излете својих чланова, а све са циљем пружања психо социјалне помоћи. Пратећи савете компентентних стручњака да дружења и разговори изван официјелних простора чине добро члановима породица несталих та једнодневна путовања, промена средине, разгледање културно-историјских места и споменика много значе људима који су притиснути свакодневном тугом и потрагом за својим отетим члановима породица. Тако је у октобру месецу организован обилазак дела Шумадије. У Крагујевцу је за чланове породица у Црвеном крсту града организован пријем и свечани ручак а секретарка ове установе госпођа Борка Ђировић је гостима пожелела пријатан боравак у њиховом граду. Организован је и разговор са лекаром који је понудио прегледе и разговор уколико је то неком од присутних било потреб-

но. Након тога чланови породица киднапованих и несталих обишли су Шумарице, Тополу и Орашац, место где је вожд Карађорђе Петровић подигао Први српски устанак 1804. године. Осим обиласка још неколико историјских места обишли су и манастир Денковац, где су подхрањене мошти кнегиње Оливере, кћерке цара Лазара и царице Милице.

С.М.

ЈУРИ ЛАС, ПОРТПАРОЛ СПЕЦИЈАЛНОГ ИСТРАЖНОГ ТИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

НЕ МОЖЕМО БРЖЕ ДА ВОДИМО ИСТРАГУ

Брисел, због тајности истраге, не жели да коментарише чињеницу да Тужилаштво за ратне злочине има сведока који је учествовао у узимању органа Срба са Косова крајем деведесетих година. ЕУ истовремено истиче да њихова истрага - напредује.

- Наш став и политика су да не дајемо информације о степену напретка истраге, да не коментаришемо и не откривамо оперативне податке. Приоритет нам је да не говоримо о томе шта смо пронашли, с ким смо разговарали или нисмо. У супротном, то би могло да има негативне последице на резултате истраге – казао је портпарол Специјалног истражног тима ЕУ Јури Лас који сматра да се истрага креће у добром правцу.

- Мој утисак је да добро напредујемо. То је веома комплексна истрага, мултинационалног карактера. Истражујемо нешто што се догодило пре 12, 13 година, што је компликовано и за шта ће бити потребно времена. Оно што у овом тренутку можемо да кажемо је да настављамо да радимо, да тражимо и анализирамо информације, да вршимо сопствену истрагу и да разговарамо с људима који су за њу релевантни. На примедбе да се истрага спроводи споро, портпарол истражног тима одговара да је још рано очекивати резултате и да треба бити стрпљив.

- Треба радити темељно, и зато не треба ићи брже него што можемо – поручио је Лас.

С.М.

Kopernikus Cable Network

IN MEMORIAM

БЛАГИЦА РИСТИЋ

Отишла је наша Благица на неке боље просторе где има мање туге и боли. Утихнула је једна дивна душа, жена која је знала да бескрајно себе даје, да све људе гледа као своје пријатеље. Иако јој је живот нанео много боли, подносила је то стоички не хулећи никога, ни Бога ни људе.

Први ударац био је смрт њене кћерке Надице, лекара-стоматолога која је умрла само неколико месеци након што јој је подарила прелепу унучицу. Не желећи да напусти Приштину и њен гроб, она и супруг Вишеслав трпели су свакодневну тортуру албанских екстремиста и то подносили стоички, а све зарад своје Надице. Другу кћерку Валентину наговорили су да са породицом оде у Ниш.

Недуго затим Вишеслава Ристића киднапују из центра Приштине када је отишао да купи хлеб и новине. То је дотукло Благицу и њено већ нарушено здравље. Копнела је из дана у дан. На очиглед свих нас она је полако нестајала. Но иако болесна активна је била до краја у нишком Удружењу. Ни један протестни скуп или окупљања у знак сећања на киднаповање она није пропустила. Хтела је да на тај начин да свој допринос борби против тероритичког отимања и убијања људи, па ма које нације и вере били. Отишла је тихо, као што је и живела наша Бага, како су је деца из милоште звала. Отишла је својој Надици, а можда и Вишку. Склопила је уморне очи, да одсанја сан о бољем и праведнијем свету. Овај наш овоземаљски за њу није био праведан. Напротив био је суров јер јој је отео оно што је највише волела. Са неба ће чувати своју Валентину и унуке, као што је чувала и волела сву децу из свога града. Ако је икome одговарало име које носи, било је то Благицино.

ИЛИЈА МАРКОВИЋ

Водио је Илија Марковић претешку битку за истину, пуних 13 година. Тражио је несталог сина Зорана активног припадника Војске Југославије који је страдао у колони војних возила која се нашла на мети бројних припадника ОВК. Нестао је његов син 13. јула 1999. године код хотела "Балкан" у Сувој Реци, а да на жалост отац није дочекао да сазна истину о његовој судбини. Превелика бол за отетим сином неизвесност дуга 13 година нарушиле су здравље Илије Марковића. Изгубио је он две битке: ону за истину и битку за живот. Смрт га је омела да своју битку за проналазак сина доведе до краја. Напустио је своју породицу у 61. години живота. Рођен је 1. октобра 1950. године у селу Цетница код Блаца. Свој радни век провео је у "1. летолетци" у Брусу све до пензије у коју је отишао одмах по киднаповању сина. Тада му се здравствено стање нагло погоршало, али је и поред тога био упоран у својој потрази. На жалост узалудној. Смрт је предухитрила сазнање истине коју Илија Марковић није дочекао.

Др МИЛИВОЈЕ ТОДОРОВСКИ

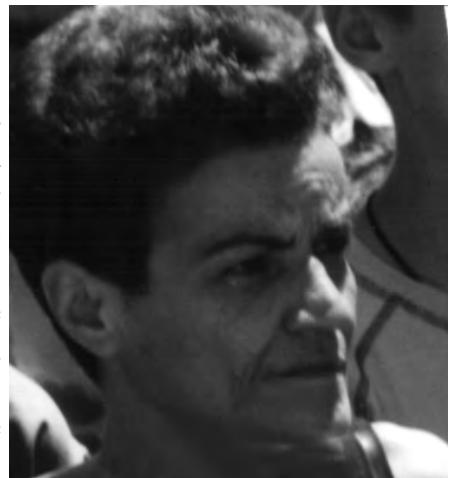
Један од утемељитеља Удружења породица киднапованих и несталих лица на просторима Косова и Метохије доктор Миливоје Тодоровски није дочекао да пронађе свог сина Александра, апсолвента Стоматолошког факултета у Приштини који је киднапован у ноћи између 24. и 25. јуна 1999. године на послу у Хитној помоћи, где је радио као зубни техничар. Сваки нови дан препун неизвесности стресова и бола ломио је доктора Тодоровског, отимао од њега део по део све док није изгубио битку са животом. До киднаповања Александра, др Тодоровски је важио за непоправљивог оптимисту. Био је човек који је лечио речима шалама и који је умео да помогне у најтежим проблемима људима. Требало би доста простора да се наброје све функције на којима је до пензионирања био. Но, он се и поред тога понашао као народни лекар који је за свакога коме је помоћ била потребна имао неограничено време. Он је пре свега волео људе, помогао им, решавао би сваки иоле решив проблем. Једино није успео да реши свој велики проблем, велику несрећу која је задесила њега и његову породицу. Смрт га је претекла и није успео да сазна шта је са његовим Александром.

IN MEMORIAM

РОСАНДА КАБАШИ

Умрла је још једна од многих сестара које су тражиле отету браћу. Напустила је овај свет Росанда Кабаши из Ђаковице која је скоро 14 година безуспешно тражила свог отетог брата Миленка. Она је била та која је гледала како га одводе припадници ОВК у цивилу, који су пре тога пуцали у њега и онако рањеног угурали у аутомобил и заувек га одвели. Она је била та која је скоро без даха отрчала до КФОР-а и пријавила његову отмицу и од тог се стреса никада није опоравила. Патила је бескрајно много, своју тугу је задржавала за себе не оптерећујући никога. Управо то потискивање бола, нарушило јој је здравље. После тешке болести умрла је Росанда не сачекавши да сазна судбину свог отетог брата Миленка.

СЛОБОДАН ЈОВАНОВИЋ

Нестају једно по једно, убијени од туге, сатрвени од неизвесности разједени од бола и јада који се пуних 13 година гомилали у њиховим рањеним душама. Слободан Јовановић, отац киднапованог резервисте Ивице Јовановића (који је страдао у војној колони код Суве Реке 1999. године) сахрањен је 10. децембра 2012. године на панчевачком гробљу.

Стресови су учинили своје. Патња и непрестано трагање за сином оставили су дубок траг на породицу Јовановић. Слободан и његова супруга Марица били су међу најактивнијим члановима Удружења породица киднапованих и несталих лица на просторима Косова и Метохије. Из године у годину здравље Слободана Јовановића је попуштало, гомилали су се стресови и секираџије, а он је био веома емотиван те га је смрт надјачала. Умро је у 74. години живота. Слободана Јовановића рођеног у селу Присјан код Пирота, Панчевци памте као изузетно вредног способног и човека од речи. Ретко карактеран човек који је помагао свима којима је помоћ била потребна напустио нас је 7. децембра 2012. године. На последњи пут испратило га је много људи, пријатеља колега из "Србија-пута" и АТП Панчево са искреним жаљењем јер је умро један изузетно добар човек.

Врбовац

ПРЕДАТ ДЕО ПОСМРТНИХ ОСТАТАКА КИДНАПОВАНИХ СРБА

У Врбовцу је претао део посмртних остатака Миодрага Митровића и Горана Јовановића који су киднаповани 1999. године. Један део посмртних остатака породицама је претао 2004. године.

Представници ЕУЛЕКС-а у сарадњи са Комисијом за нестале Владе Србије допремили су у село Врбовац, надомак Витине посмртне остатке Миодрага Митровића и Горана Јовановића, који су киднаповани 1999. године на регионалном путу Гњилане-Бујановац у албанском селу Добрчане. Зоран Јовановић каже да се и после 13 година од киднаповања његовог брата Горана веома мало зна о том злочину. Све ово време надлежни истражни органи дали су само штуре информације о овом догађају када су поред његовог брата страдала још два његова друга Миодраг Митровић и Радован Даић. Први део посмртних остатака допремљен је још 2004. године. "Сада су донели још неке кости и најавили да то није крај и то је оно што додатно задаје бол и патњу породици" каже Јовановић.

Из комисије за нестале Владе Србије немају одговор на питање због чега посмртне остатке допремају у етапама. Опело је, као и 2004. године вршио свештеник Звонко Костић. Иначе, од 1999. године у Врбовцу је деветоро Срба киднаповано и касније убијено, док је петоро њих убијено на прагу својих кућа. Иако је прошло 13 година, починиоци ових недела још су непознати правосудним и органима гоњења.

Након идентификације троје киднапованих старијих Срба

САХРАЊЕНИ У ПРИЗРЕНУ

Јелена Марковић, Чедомир и Олга Бабарогић мучки убијени 1999. године, по доласку међународних спаѓа на Ким

У организацији Комисије за нестала лица Владе Републике Србије, у Призрену је 06. јула 2012. год. сахрањено троје Срба киднапованих и убијених 1999. године у налету албанских екстремиста у овоме граду: тако је Марковић Јелена (1912) киднапована 15. јуна 1999. године у Призрену, и брачни пар Чедомир (1905) и Олга (1921) Бабарогић који су пронађени убијени у својој кући у насељу Шадрван у Призрену, више саборне цркве 28.јула 1999. године. Чедомир је нађен са размрсканом главом, а Олга је заклана. Кфор их је под бројевима, сахранио, заједно са телима још тридесетак убијених Срба на призренском гробљу. После неколико година њихова тела су ексхумирана, да би се ДНК-а анализом потврдио идентитет. Опелу и сахрани су осим двадесетак пријатеља и рођака из Призрена, Ораховца и Велике Хоче, присуствовали Вељко Одаловић, председник Комисије за нестала лица у Влади Републике Србије.

Опело су, у цркви Св. Ђорђа у Призрену служили парох призренски јереј Слободан Ђорић, игуман Св. Архангела отац Михајло, игуман дечански отац Сава Јањић и отац Петар из манастира Дечани.Отац Сава Јањић се у погребном слову обратио окупљенима рекавши да су Чедомир,Олга и Јелна само зато што су исповедали веру православну.-Они су страдали за крст часни и слободу златну као и многи други праведници, који угодише Богу од настанка града Призрена до данас. - рекао је отац Сава. Чедомир и Олга Бабарогић су сахрањени на месту које су још за живота себи припремили, а Јелена Марковић је сахрањена ту украй мале гробљанске стазе. Интересантна је чињеница да је Чедомир до смрти, верно служио као црквењак у призренској саборној цркви и помагао у Призренској Богословији.То су били добри и побожни људи - рекла нам је њихова комшиница док смо стајали крај споменика са урезаним њиховим именима који су Бабарогићи још

за живота себи подигли. Када смо ми у страху и паници напуштали своје домове у Призрену, они су остали, говорећи да је Призрен њихов град, у њему су живели и у њему желе бити сахрањени. Ето, данас смо их сахранили овде на призренском гробљу, које је за разлику од већине српских гробалја на Косову и Метохији неоскрнављено, и које се одржава захваљујући средствима које издаваја СО Призрен.

Поводом сахране председник Комисије за нестала лица у Влади Републике Србије, Вељко Одаловић, нам је рекао да је Призрен једно од највећих стратишта, место где је највећи број страдалих, киднапованих или људи који се воде као нестали.- У Призрену су страдали они који су остали да живе верујући да никоме ништа нажао нису учинили, зато се нису уплашили и побегли- рекао нам је Одаловић. Међу страдалима је много старих, немоћних, много је злочина тешких учињено и оно што посебно брине је што за те злочине нико није одговарао.

У Призрену смо до сада есхумирали 49 тела, још 39 тела се траже, 39 људи се води као нестало. Брине нас чињеница што трагање иде споро, али ово наше данашње присуство у Призрену, начин на који смо испоштовали жеље породица и Бабарогић и Марковић да сахрана буде на њиховим породичним гробљима, враћа веру и наду. Оно што је важно истаћи да ћемо остати достојни у тражењу несталих и достојни у поштовању воље породица киднапованих, да се сазна истина о њиховој судбини и да се они који су починили злочине пронађу и казне. Влада Републике Србије и мисија нјене комисије која се бави питањем несталих лица, сматра ово питање приоритетним, државним питањем и сигурно јако битним за укупну стабилизацију стања, не само на Косову и Метохији, већ и у региону. В.Б.

Ослобођени Харадинај и његови сарадници

НАГРАЂЕНИ ЗА УБИЈАЊЕ СРБА

Командант ОВК Рамуш Харадинај и Идриз Баља и Љах Брахимај ослобођени оштужбе за зверске злочине код Дечана.

Одлуком Хашког трибунала на слободу је пуштен Рамуш Харадинај. Трибунал је по други пут ослободио одговорности Харадинаја, Идриза Баљаја и Љаха Брахимаја за убиства и мучење српских цивила на Космету, као и за кршење закона и обичаја ратовања у заробљеничком логору ОВК у селу Јабланица код Дечана!

Веће судија које су чинили Цастис Баконе Молото из Јужне Африке, Бартон Хол с Бахама и белгијски судија Ги Делова, утврдило је да у Јабланици јесу почињени зло-

које је недавно пустило на слободу хрватске генерале Гото-

вину и Маркача.

Коментаришући ослобађајући пресуду припадницима из ОВК,

право на лјутњу и бес јер се ради о селективној правди или неправди.

Тужилац за ратне злочине Владимир Вукчевић недавно је рекао да је у процесу против Харадинаја “убијено 19 потенцијалних сведока, што остале је остале сведоке навело на повлачење”. Према његовим речима, одговорност за нестанак сведока сноси Хашки трибунал.

Подсетимо, Харадинај је први пут био ослобођен у пролеће 2008. године. Међутим, две године касније жалбено веће Трибунала наложило је да се суђење понови по ужој оптужници, пошто у првом процесу нису била саслушана двојица кључних сведока.

чини, али да за њих нису криви некадашњи командант ОВК и његови сарадници. У образложењу пресуде наводи се да не постоје докази да је Харадинај знао за злочине који су почињени у злогласном логору. С обзиром да је пресуда Харадинају у поновљеном поступку првостепена, на њу је требало да се уложи жалба, али није. Не треба заборавити да је Жалбено веће, којим председава судија Мерон, било исто оно

председник Србије Томислав Николић изјавио је да ова, али и претходне одлуке Хашког трибунала, представљају “позив на нове злочине над српским народом”.

Председник Националног савета за сарадњу с Хашким трибуналом Расим Љајић оценио је да је оваква пресуда сасвим очекивани епилог и да је Трибунал у потпуности изгубио кредитibilitет.

- Јавност Србије има

У ПРИТВОРУ ЉИМАЈ И САРАДНИЦИ

Фатмиру Љимају и још тројици његових сабораца из бивше ОВК одређен је притвор од 30 дана, саопштио је ЕУЛЕКС. Припадници ЕУЛЕКС-а ухапсили су Неџмија Краснићија, Насера Краснићија и Насера Шаљу, сараднике Љимаја, који је потпредседник Демократске партије Косова и један од бивших комandanata ОВК. Он је био министар транспорта и телекомуникација. У Врховном суду Косова саслушани су Љимај и тројица његових некадашњих сабораца. Захтев за притвор Љимаја, Неџмија Краснићија, Насера Краснићија и Насера Шаље Врховном суду је поднео тужилац ЕУЛЕКС-а Маурицијо Салустро. Акција ЕУЛЕКС-а изведена је у оквиру наставка суђења у случају “Клечка”.

Стравична исповест бившег припадника ОВК, који је учествовао у вађењу органа заробљеним Србима на Космету:

ИЗВАДИО САМ СРЦЕ СРБИНУ

Заробљеник је био мршав, млад, смеђе косе и исиребијан. Проговорио је на српском шек када сам почeo да га сечем. Убили би ме да сам одбио да то учиним

И почeo је први рез. Отприлике изнад гркљана на предњој страни грудног коша. Д. ми је све време причао. Тада је рекао: "Пази да буде прецизно!" Затвореник се, када сам га убо први пут да га расечем, јако мрднуо и јако почeo да урла и да вришти. Дозивао је Бога стравичним крицима. Ја то никада не могу да заборавим. Сањам то и зло ми је од тога! Овако је, о

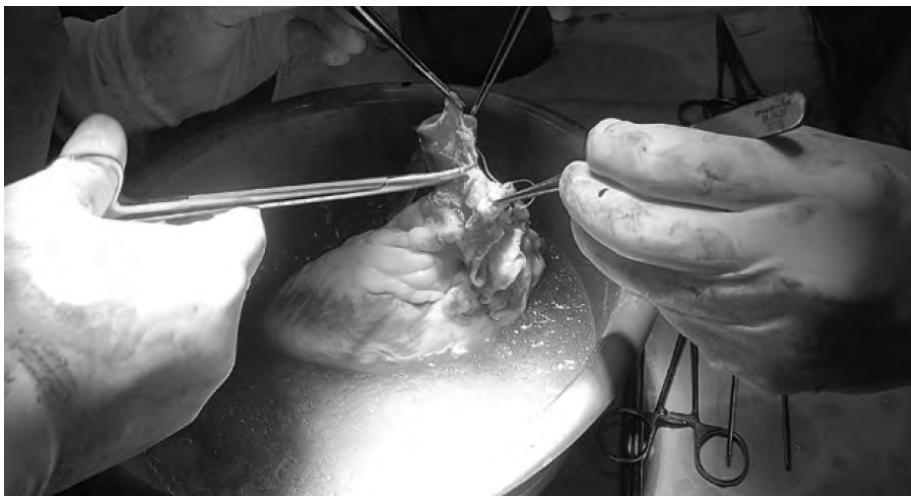
Затвореник је био полуобучен. Имао је мајицу исцепану од батина, не знам које је боје. Не сећам се. Доле је имао обичне панталоне. Није био војник. Био је сав модар. Доста претучен. Био је Србин. Ништа није причао. Касније, када је почeo да вришти и кука, причао је на српском, па сам тако знао да је Србин. Молио је да му то не радимо. Помињао је Бога и да

мора под хитно да се операше па ће се зато извадити срце. Рекао је да је то за једног важног команданта и ја сам у то поверовао. Ми нисмо уопште знали да се то ради у циљу криминала, и да смо обучавани, ако нема времена да стигну лекари или нема лекара, да ми пружимо ту помоћ код рањавања, или да то радимо да се спасу команданти.

Након што су сви опрали руке, Д. је узео још једну газу и литарску флашу, како каже, дебelog стакла, провидне течности, отворио је и опрао грудни кош затвореника.

МАРТИ УПРО ПРСТ У ТАЧИЈА

- Постоје озбиљне оптужбе, према којима је косовски врх на челу са Хашимом Тачијем организовао отмице и убиства на стотине српских цивила и илегалну трговину њиховим органима пре НАТО бомбардовања, за време и после њега - навео је Дик Марти у свом извештају. - Мушкарци и жене који су били јаки и здрави одвођени су илегалним каналима у логоре на северу Албаније. Сведоци који су учествовали у превозу, мањом косовски Албанци, потврдили су да су постојале импровизоване клинике у Куксу и Бурељу. Разрађеним каналима, углавном припадници ОВК, преносили су органе до аеродрома Ринас, а одатле раном зором за Истанбул, најчешће комерцијалним летовима, понедељком и средом. Марти је упро прст право у кардиолога Шаипа Мују, једног од најутицајнијег функционера у кабинету Хашима Тачија.

стравичним и крвавим клањима српских затвореника зарад продаје њихових органа, сведочио бивши припадник ОВК, сада заштићени сведок, у чији исказ су "Новости" имале увид. Покажник, који је заједно са још неколико албанских бојовника терористичке ОВК "прошао" двонедељну хируршку "обуку" на пластичној лутки у једној од школа на северу Албаније, коју је такозвана Ослободилачка војска Косова претворила у свој логор. У соби су била три человека обучена као доктори и још три, четири војника ОВК у шареним немачким униформама: - Онда је специјалац довој једног затвореника са рукама везаним на леђима - испричао је сведок. -

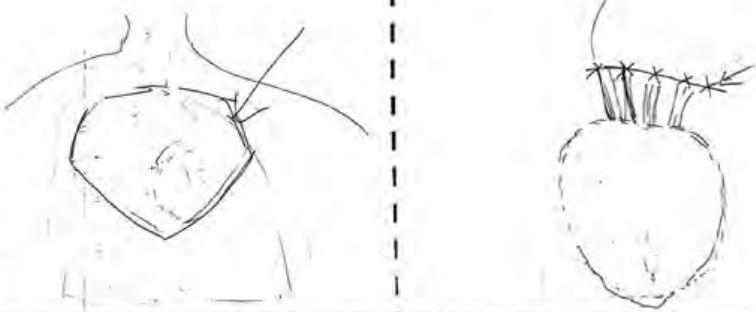
има породицу. Двојица чувара су га ставила на сто - три спојене школске клупе. Позвали су још двојицу "из војне полиције" да га држе за ноге. Међутим, доктор за кога сведок каже да је био млађи, заборавио је алат, па је заробљени Србин морао жив да се сече.- Сећаш ли се шта смо учили? То сад овде треба да испробаш - рекао ми је Д. Ту, на лицу места, опрали смо руке неким течностима. Ја, Д. и онај што су га звали доктор. А. нам је тиме поливао руке. То смо урадили пре него што сам узео скалpel. Нисмо смели ништа да пипамо пре него што то урадимо. Док смо прали руке, Д. је причао како је ова операција много важна, за једну особу која

- Ја сам стајао са десне стране затвореника, а Д. ми је показивао по грудном кошу затвореника где треба да сечем. Мене је ухватила паника. Када је видео затворен скапел, заробљеник је почeo да вришти, да кука, да моли за живот! Почекeo је да се опире, али су га ови јако држали. Он је толико пре тога био пребијен да је био слаб. И када су га увели, није имао много снаге. Када је српски младић почeo да виче и да се опире, припадник ОВК, који је у истрази из безбедносних разлога означен псеудонимом А, ставио му је руку преко уста. Сведок је, како

преклињао за живот: "Боже помози ми! Немојте то да ми радите!" - Крв је прскала јако. Сви смо били упрскани од крви. Д. ми је онда рекао да станем са резом. Када сам то урадио, испод је била "плехура", а то је опна. Онда ми је Д. рекао да и то пресечем, руке су му све време биле на телу и у телу затвореника. Све време је Д. упоредо са мном био са рукама у затворенику, и на затворенику. Када смо расекли "плехуру", рекао ми је да ставим прстe под кожу, а у том тренутку је затвореник већ губио свест или већ можда и био без свести.

дирам бајонет. Након тога сам маказама бајонета почeo да сечем. Затвореник се већ дуже време није померао. Иако се није померао, држали су га све време. Према сведочењу бившег припадника ОВК, Д. је направио резове на горњем делу грудног коша испод врата и отворио грудни кош обема рукама. Ребра су пресечена са спољне стране како се срце не би оштетило.

- Када је Д. ухватио рукама за ту кост у средини и подигао нагоре супротну страну коша са ребрима, рекао ми је да треба да свежем крвне судове изнад срца и да оставим од три до пет сантиметара изнад тога. Имали су најлон као од удице за пецање, што је већ било припремљено у комадима, да ја подвежем и вежем чврзовима на по два места на једном крвном суду. Када је Д. подигао кош, онај доктор је држао рукама испод срца, гурнуо руке унутра и подигао га. То је много тешко да се изведе и убаци најлон за подвезивање и чврковање. Ја сам потом најгори део урадио. Рукама сам извадио срце. Било ми је јако гадно и тешко то што сам урадио -

Skice vodenja srca koje je nacrtao svedok saradnik u istrazi

каже, знао да је он са Косова, одакле га је довео А. Имао је, каже, смеђу косу и био је мршав. - Ја сам онда почeo да се тресем. Баш да се тресем! Онда ми је Д. поновио: "Знаш шта смо учили? Шта ти је, што се бојиш?" Ухватио ме је за раме и рекао: "Не паничи, није то тешко. Хајде, ово се мора." Да сам рекао да не могу или да нећu, то би било непослушност команде - стрељали би ме. То знам, јер су претходно убили двојицу која нису хтела то да раде, а један је остао рањен.

Сведок је, како каже, направио рез "од горе", од душника - гркљана до краја ребара, тј. до почетка stomaka. Тада је морао да стане, пошто је заробљени мушкирац викао од болова и

Д. му је онда показао како да направи други рез који је исао попречно од првог, како би могао да се подигне грудни кош. Међутим, пошто је лекар заборавио "ono за сечење хрскавице", ребра су морала да се пресеку да би се отворило тело, и да се, како каже сведок, "дође до срца".

- Узели смо нож од бајонета. Он се расклопи и склопи у маказе. Претходно је преко њега бачен алкохол. Нож ми је све време био за појасом, а ја сам иначе сав био крвав. Нико није реаговао, да ми каже да прво оперем руке па да

испричао је човек који је признао стравичан злочин, а који је сада сведок сарадник.

Владимир Вукчевић: СВЕДОКУ ВАЂЕЊА ОРГАНА ПРЕТЕ СМРЋУ

Бивши припадник ОВК је због претњи одлучио да сведочи о касаљењу Срба

Тужилац за ратне злочине Владимир Вукчевић каже да је сведок-сарадник који је дао исказ о вађењу органа Србима на Косову добијао озбиљне претње смрћу, те да је баш зато и одлучио да сведочи о злочину у којем је учествовао.

- Он је проценио да му је ово најбезбеднији излаз из ситуације у којој се нашао, после претњи које су водиле до угрожавања његовог живота. Он је у програму заштите

уз озбиљне мере, како то налаже закон о заштити учесника у кривичном поступку. Његов једини услов је био да буде на сигурном. Управо из тог разлога обезбедили смо му сигурност мерама заштите које спроводи Јединица за заштиту МУП Србије - рекао је Вукчевић.

Подсетимо, Тужилаштво за ратне злочине објавило је сведочење припадника ОВК који је учествовао у вађењу органа Србима отетим на Косову и Метохији. Сведок је до у детаље описао како је живим заробљеним Србима вадио срце уз асистенцију лекара, а органи су, према његовом сведочењу, затим даље продавани. С његовим сведочењем упознат је и представник ЕУ Џон Клинт Вилијамсон, који је на челу тима за истраживање трговине органима на Косову и Метохији.

Тужилац Владимир Вукчевић најављује:

МОГУЋИ СУ НОВИ СВЕДОЦИ ТРГОВИНЕ ОРГАНИМА

Тужилац за ратне злочине Владимир Вукчевић изјавио је да је могуће да ће се појавити још сведока трговине органима Срба са Косова или је одбио да наведе да ли су се Тужилаштву већ јавили неки сведоци.

Вукчевић је рекао да очекује посету Међународног истражног тима о наводима трговине органима на Косову и у Албанији, на челу са главним тужиоцем специјалног истражног тима ЕУ Џоном Клинтом Вилијамсоном, али да га до данас нико није контактирао. "Очекујем да ће бити контакта и биће им омогућено да саслушају заштићеног сведока. Апсолутно сам убеђен у истинитост његовог сведочења. Процењивали смо валидност сведочења и уверили се да се поклапа са осталим чињеницима које смо утврдили", рекао је Вукчевић новинарима у Правосудној академији. Тужилац за ратне злочине је истакао да ће међународном истражном тиму бити омогућено да провери све што је радио Тужилаштво за ратне злочине.

Т.А.

ВРЕМЕ РАДИ ЗА ЗЛОЧИНЦЕ

Србија тражи да се процес убрза, ау Стразбуру тврде да исирача захтева време

Ни после 14 година резултата поводом истраге о трговини људским органима на Косову и у Албанији још нема. Заседање Парламентарне скупштине Савета Европе у Стразбуру показало је да међу посланицима постоји интересовање да се сазна докле се стигло у испитивању навода из извештаја Дика Мартија на основу којег је у овој најстаријој активној европској интеграционој институцији изгласана и резолуција. Тако је посланик и некадашњи шеф делегације Србије Милош Алигрудић истакао да Еулекс иде „ситним корацима“ и од Савета Европе затражио да се овом темом и даље бави, док је нови шеф делегације Љубица Васић, чак, изнела лично мишљење да би напредак у истрази требало да буде и један од аргумента у нормализацији односа Београда и Приштине. С друге стране, генерални секретар СЕ Торбјерн Јагланд одговара да институција на чијем је он челу нема никакву моћ у истрази. Општи је утисак да истрага тапка у месту. С тим се, међутим, не слаже портпарол Специјалне истражне јединице Еулекса Јури Лас. -Темељна криминалистичка истрага која ће се односити на све злочине из извештаја Савета Европе, и која обухвата бројне јурисдикције и догађаје који су се десили пре 12 или 13 година, неминовно ће бити дуга и сложена. Правна процедура захтева време. У томе нема пречица - истиче Лас за наш лист.

Лас поручује да никоме није у циљу да се процес збрза.

- Разумемо и потпуно смо свесни да су они који су изгубили своје најмилije у том периоду и који још не знају њихову судбину, веома разочарани и љути што су ти случајеви још неразрешени. Делимо с њима тај осећај, али ни у чијем интересу, а понажање породица потенцијалних жртава, није да се пожурује и убрзава процес и да се не спроведе темељна истрага. Морамо то да урадимо на прави начин - каже Јури Лас. Портпарол Специјалних истражних јединица наглашава да је од суштинске важности да се прикупе прави докази.- Баш као што је српско Тужилаштво за ратне злочине истакло у недавно емитованој емисији, да им је било потребно 16 месеци рада да унакрсно провере информације како би поткрепили своје уверење да је сведок кредитабилан, Специјална истражна јединица, такође, мора да прође кроз сличан процес и независно провери са своје стране да је сваки сведок или сваки други доказ заиста кредитабилан - наглашава наш саговорник. Лас поручује да је непходно, да би доказ био валидан, обезбедити могућност да буде одбрањен од изазова са којима ће се неизоставно суочити на суђењу када случај буде изнет пред суд, зашта је потребно време.

- Уколико тужилаштво не успе да подвргне елементе доказа на такву проверу, ризикује да подрије успешно кривично гоњење оних који су одговорни - закључује Јури Лас.

Немачки министар здравља Данијел Бар најавио је могућност измене закона због скандала са пресађивањем органа на клиникама у Регензбургу и Гетингену, у трунутику када и негељник "Шпигл" пишише да два крвава трага везано за трговину органима воде од Косова ка Немачкој.

Немачки министар здравља Данијел Бар најавио је могућност измене закона због скандала са пресађивањем органа на клиникама у Регензбургу и Гетингену, у трунутику када и негељник "Шпигл" пишише да два крвава трага везано за трговину органима воде од Косова ка Немачкој.

Представници Мисије ЕУ на Косову, међутим, нису желели да коментаришу наводе домаће и иностране штампе да је приштинска клиника "Медикус" била укључена у ланац трговине људским органима. Портпарол Еулекса Ирина Гудељевић изјавила је да не жели да коментарише тврђење медија да је клиника "Медикус" прослеђивала органе са црног тржишта клиникама у Гетингену, Регензбургу и Берлину. - 'Ако закључимо да су законске рупе олакшале манипулатије на клиникама у Гетингену и Регензбургу...онда морамо да делујемо...' - рекао је данас Бар листу "Рур Нахрихтен" из Дортмунда. До скандала је дошло после сазнања да се на универзитетским клиникама у Регензбургу и Гетингену у "великом стилу" манипулисало подацима и досијеима како би се "изабраним" пациентима, за новац, преко реда и мимо листе чекања обезбедили органи за пресађивање, а у конкретним случајевима помињу се јетре. Главни оптужени хирург, који је од 2004. до 2006. године био шеф лекара на клиници у Регензбургу, где су уочене манипулатије у 23 случаја у вези са трансплантијом органа, а затим прешао у Гетинген, где је, такође, дошло до тешких повреда закона у више од 20 случајева, налази се под истрагом због мита и злочина са смртним исходом. Медији наводе да, с обзиром на растући број трансплантија у Регензбургу, и после његовог одласка постоји бојазан да није деловао сам. У време овог великог скандала у Немачкој, "Шпигел" пише о трансплантији органа у приштинској клиници "Медикус", против чијих се лекара од октобра прошле године води поступак због трговине људима, организованог криминала и недозвољеног вршења медицинских радњи. Новинари Шпигла су дошли до сазнања о уплатености косовских власти у илегалну трансплантију органа, али и о умешаности Немаца у тај високо профитабилни бизнис криминалних банди. Два крвава трага воде са Косова у Немачку, пише Шпигл напомињући да је реч о примаоцу бубрега и власнику клинике, обојици немачким држављанима. Управо је у "Медикусу" сиромашна руска емигранткиња Вера свој леви бубрег продаја

за 8.100 евра, а Валтер, богати немачки фабрикант, свој бубрег купио за 81.892, 72 евра, објавио је немачки недељник. Власник клинике, немачки лекар Манфред Бер је, како наводи лист, за време косовског конфликта угостио породицу Дервиши, а они су му, затим, према објашњењу адвоката "Медикуса", предложили отварање клинике на Косову, у коју је он инвестирао три милиона евра.

Иако Бер негира да је било шта знао о трансплантијама, судске власти због преписке пронађене на једном америчком серверу сумњају у његову причу. Бер је 2007. упитао шта је са зарађеним новцем, а Дервиши му је 2008. године написао да се налази у разговорима са лудима из Турске и са Косова. - 'Ми смо почели са трансплантијом бубрега. Први случај обављен. Још један ћемо урадити 28. овог месеца - навео је Дервиши како преноси "Шпигл". Криминална мрежа је у међувремену добро документована и то, како магазин пише, треба захвалити државном тужиоцу Рателу, који је 2010. године дошао на Косову у оквиру ЕУЛЕКС-а да би помогао изградњи државно-правног система. Рател је, како преноси "Шпигл", уверен да су у тој болници, бескруполозни трансплантери извршили 20 до 30 илегалних трансплантија. Систем је могао да функционише, како каже Рател, само зато што су косовски лекари и

људи из власти то покривали. Ирина Гудељевић је потврдила да је у вези са клиником "Медикус" Еулекс спровео истрагу која је резултирала суђењем које је у току пред Окружним судом у Приштини. Она је подсетила да су још УНМИК и косовска полиција започели истрагу у вези са овим случајем и да је потом преузео Еулекс. Портпаролка Еулекс истакла је да су у овом случају, двојица осумњичених из Турске и Израела, док су донори органа из различитих држава. Светска трговина органима функционише по једноставној шеми - постоје импорт нације и експорт нације. Израел, Саудијска Арабија, Америка и Канада увозе, а Кина, Индија, Филипини, Египат и Молдавија извозе органе, пише Шпигл.

ОНИ СУ ЖРТВЕ ТЕРОРА

Стефановић Крстана

Стефановић Станоје

Шћепановић Стана

Стојановић Тихомир

Шћепановић Александар

Томић Зоран

Тошковић Ђорђе

Васић Јосиф

Видић Радојица

ОНИ СУ ЖРТВЕ ТЕРОРА

Вулевић Бранислав

Вулевић Владимир

Живаљевић Стана

Алиновић Красенка

Антић Милисав

Арсић Драгољуб

Čirkoviћ Милош

Дончић Илија

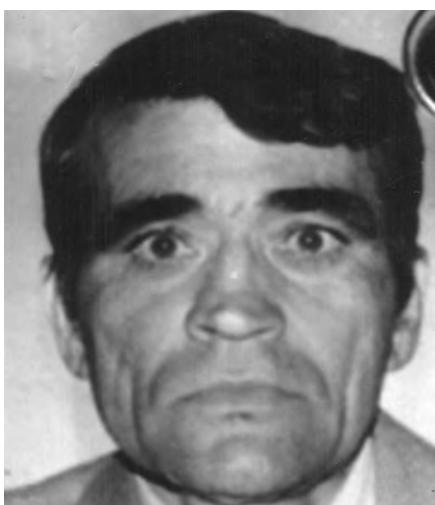

Дончић Милена

ОНИ СУ ЖРТВЕ ТЕРОРА

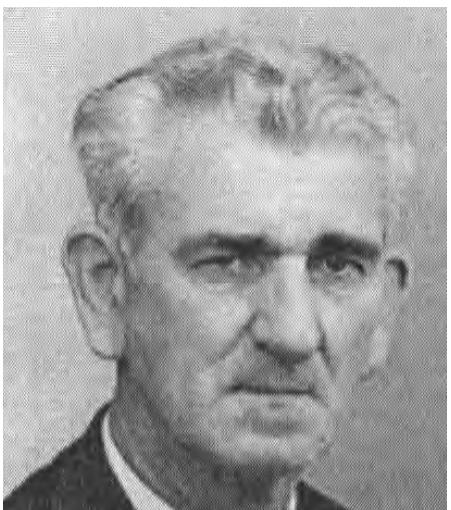
Дракуловић Радивоје

Ђокић Чедомир

Ђокић Богдан

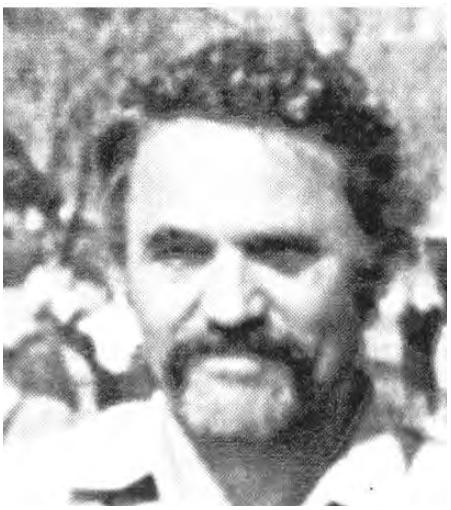
Лазаревић Јован

Марковић Радослав

Маслар Наталија

Младеновић Слободан

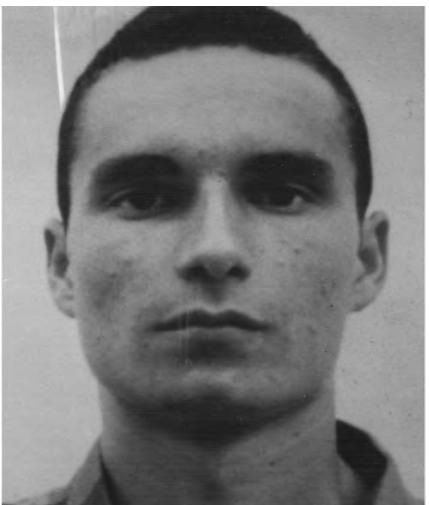

Младеновић Станијко

Недељковић Лепосава

ОНИ СУ ЖРТВЕ ТЕРОРА

Негић Бранислав

Ђорђевић Ратко

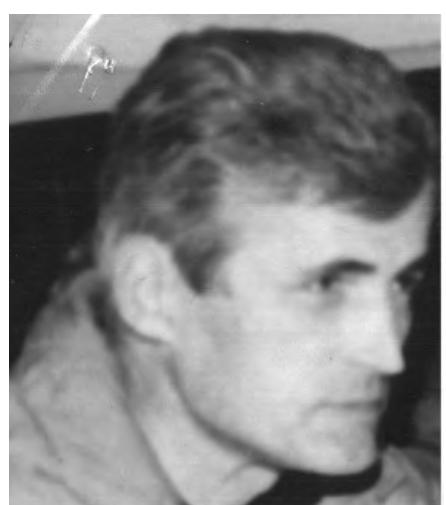
Кораћ Момир

Јездић Дејан

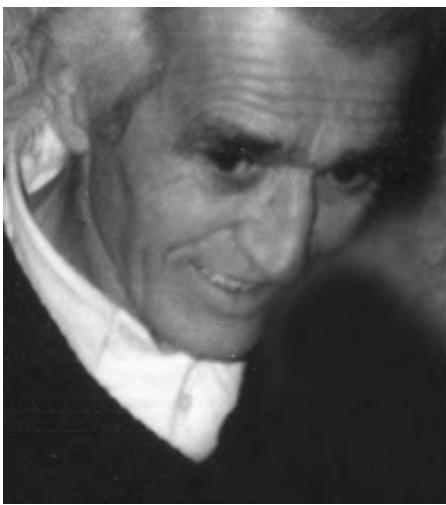
Кабаш Миленко

Зуља Џемо

Симоновић Синиша

Шенић Василије

Нурковић Халит

Реаговања Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији са седиштем у Београду

ПОТРЕСЛА НАС “АНАТОМИЈА ЗЛОЧИНА”

Дубоко смо потршени и шокирани сведочењем заштићеног сведока о монструозном злочину над невиним цивилом. Свако од нас је у жртви видео свог најближег за којим трага од 1998. године. Стравични злочин је чињен у присуству Међународне заједнице над Србима и неалбанцима у периоду када није било ратних дејстава. Из тог разлога инсистирамо на хитној међународној истрази на нивоу СБ УН. Савет Безбедности УН је био у

обавези да по Резолуцији 1244 од 10. јуна 1999. године буде гарант мира свим становницима Косова и Метохије, као и на повраћају документације КФОР-а истражитељима из земаља одакле су мисије долазиле. Та документација представља важан доказни материјал у расветљавању судбина киднапованих и несталих лица. Политика не сме бити препрека у откривању истине о киднаповањима нестанцима и убиствима цивила. Верујемо да овај случај неће бити заташкан као и претходни извештаји јер не желимо да наши киднаповани и нестали чланови породица и даље буду НН лица. помозите да им вратимо идентитет, а породице сазнају истину-каже се у реаговању Удружења породица киднапованих и несталих лица.

Н.М.

ОДГОВОРНА МЕЂУНАРОДНА ЗАЈЕДНИЦА

Председница Удружења породица киднапованих и несталих лица с Косова и Метохије Верица Томановић је поновила да ће ово удружење инсистирати на хитној међународној истрази под окриљем УН.

УН су нам Резолуцијом 1244 гарантовале безбедност, али је највећи број киднаповања и настало после њеног потписивања. Зато они и треба да спроведу истрагу. Мој муж Андрија, угледни професор на Медицинском факултету у Приштини и начелник хирургије у приштинској болници, одведен је крајем јуна 1999. године с радног места, иако су сведоци ракли да су у том тренутку испред болнице била три пункта британског КФОР-а - Рекла је Томановићева

Ликвидирани сведок са Ибрахимом Руговом

Убијено 30 сведока злочина

Претпоставља се да је од 1999. године до данас више од 30 људи убијено само зато што су знали нешто о злочинима ОВК.

На списку убијених сведока је, према писању медија, и име Кујтима Берише, који је био означен као један од потенцијално кључних сведока на суђењу Харадинају, а који је, званично, настрадао у саобраћајној несрећи 2007. године, Међу убијенима је и сарадник Ибрахима Ругове Тахир Земај, који је убијен заједно са сином и братом у класичној сачекуши.

Агим Зогај, кључни сведок на суђењу бившем припаднику ОВК Фатмиру Лимају, пронађен је мртав у Немачкој. С.М.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ ВЛАДИМИР ВУКЧЕВИЋ ОТКРИВА ЗА "НОВОСТИ"

НАШ СВЕДОК УЧЕСТВОВАО У ЗЛОЧИНУ!

После бројних сумњи и сведочења да су се на северу Албаније одигравали крвави и брутални злочини над отетим Србима - младим и јаким, тужилаштво за ратне злочине има непосредног сведока, бившег припадника ОВК који детаљно описује операције, сведочи о крицима и убијању жртава.

Тужилац за ратне злочине Владимир Вукчевић, у ексклузивном интервјуу за "Новости", објашњава како је тужилаштво дошло до овог сведока.

- Наша жеља је да он буде потпуно заштићен, и на томе смо радили веома дugo. Сада када је сигуран, захваљујући Дирекцији МУП-а и Јединици за заштиту, у могућности смо да уђемо у наредну процесну фазу. И, оно што смо обећали, испунили смо.

* **С обзиром на то да је учествовао у транспорту срца убијеног заробљеника, до кога све његово сведочење води -организатора, непосредних убица, наручилача?**

- Добили смо такву врсту података, али у интересу истраге то не могу да

поделим са вама. Нама је циљ да они који могу да допру до непосредних извршилаца и организатора изврше проверу његових навода. Желимо да пружимо прилику међународним истражним тимовима да дођу и да истраже ово до kraja.

* **Коме је и где отишло извађено срце?**

- У конкретном случају срце је, по његовим наводима, отишло у

Турску. То се поклапа и са истрагом Унмика из 2005. године. Ко је добио ово срце не знам, али знам да је интервенција морала да буде унапред припремљена.

* **Да ли је говорио само о једној жртви или о више њих?**

- Говори о више жртава и о свом непосредном учешћу у једној хируршкој интервенцији.

* **Кажете да сте проверавали сведока више од годину дана. Како сте успели да га сачувате живог, с обзиром на све оно што се догађало у хашким предметима? И обзиром на то да се као један од организатора ових најстрашнијих злочина помиње Хашим Тачи?**

- То нам је било најважније: обезбедити сведока и њему близке људе. Ја нисам и нећу помињати ниједно име у фази истраге и не желим да правим политизацију овог предмета.

* **Да ли је, можда, сведок добијао неке претње?**

- Више пута му је био угрожен живот. Од када смо мисањем у контакту, безбедан је.

* **Шта вас је убедило да говори истину?**

- Прецизни наводи, детаљи, а на kraju провере свега онога што је рекао. Место где се налазио, о радњама у којима је учествовао. Проверили смо његове наводе са историјског, процесног, географског, медицинског и полиграфског аспекта.

* **Када сте га питали због чега жели да сведочи - шта вам је одговорио?**

- Рекао је да то ради из страха за сопствени живот, да се овако осећа сигурнијим. Сматра да је то најисправније за њега.

* **Претпостављам да сте већ имали врућ разговор са тужиоцем Специјалног тима ЕУ Клинтом Вилијамсом. Како је реаговао када сте му рекли за сведока?**

- Ми смо спремни да његовом тиму препустимо да провере све наводе сведока. Наш је првенствени циљ да се ово сазнање не заташка, а да се изјава не политизује нити користи у било које друге сврхе осим истине и правде. Чудно је да ниједан ратни злочин над Србима на Косову и

Метохији до данас није рашчишћен нити је ико добио адекватну казну.

* **Да ли сведок сада прелази у његову надлежност?**

- Не, али ће и он и сви други тужиоци моћи да му приступе и да провере његове наводе и да на начин предвиђен нашим законом, узму од њега изјаву. Он има мандат Европске уније, која га је и поставила за шефа Специјалног истражног

ИСТИНА О ОВК НА ВИДЕЛО

* **Хашим Тачи је сумње које већ дуже време износите у погледу ових злочина називао измишљотинама. Како му сада одговарате?**

- Политика је једно, злочин нешто друго. Отворена питања, као што су злочини из прошlostи, само заједнички можемо решавати. ОВК је дugo у очима међународне заједнице била виђена као страна у сукобу која се бори "за праведне и хуманитарне циљеве" па сада тешко излазе на видело детаљи о бруталним ратним злочинима које су починили. Због свега тога и данас постоји јак отпор према читавој теми и прихваташњу чињеници и доказа за истину. То је увек најлакши и опробан метод дискредитације сведока и девалвације њихових исказа. Наш мотив није политика, ми се залажемо за разговоре, сваку врсту постизања политичких решења и за помирење. Истина међутим, не сме да остане заташкана.

тима, а ми то уважавамо с обзиром на добру сарадњу са Еулексом у предметима ратних злочина. Ми смо спремни на сарадњу са свима онима којима је стало до истине.

* **Незванично, сведок говори о операцијама у логору "Кукс", али не и о "жутој кући". Да ли то значи да истрага иде у неколико смерова?**

- Његова изјава је вредна због тога што описује медицинску процедуру вађења органа заробљеницима у импровизованој клиници на северу Албаније. То је карика која је недостајала у овој истрази. Сигуран сам да ће бити напада на нас, покушаја дискредитације сведока, али то је нешто на шта смо спремни.

Бивши шеф Унмикове канцеларије за нестала лица на КиМ Хосе Пабло Барајбар, о ослобађању Рамуша Харадинаја.

Сакрили праве доказе о Харадијаневим злочинима

Барајбар: Није ми јасно зашто нису подигли оптужнице за Волујак и Ораховац- рекао је бивши шеф Унмикове канцеларије за нестала лица на Косову и Метохији

За злостављање и убиства 32 особе чија су тела бачена у канал Радоњићког језера и неколико десетина њих који су премлаћивани у затвору ОВК у Јабланици, а касније убијени, нико није крив. Хашко тужилаштво и суд пребацују кривицу једни на друге због танких или никаквих доказа.

Како је закључило претресно веће - докази о починиоцима и околностима под којима су се додогодила многа убиства су нејасни, неубедљиви или их једноставно - нема.

- Докази често стају тамо где нека особа нестаје под сумњивим околностима, а настављају се тамо где су идентификовани и пронађени остаци тела са знацима насиљне смрти - пише у првостепеној пресуди. - шта се у међувремену дододило са том особом, обично остаје нејасно.

За судије је остао споран и случај Радоњичког језера, у чијем су каналу пронађена 32 тела. Они су, како је наведено у пресуди, прихватили да су особе које су тамо пронађене, могле ту да буду изубијене. Тужилаштво је, наиме, на основу сведочења балистичара Милутина Вишњића, тврдило да је исто оружје које је употребљено у каналу Радоњичког језера ОВК претходно употребио против српске полиције у Пљанчору и за време сукоба око Харадинајеве породичне куће.

Судије су оцениле да је Вишњић кредитиран сведок. Ипак, како су његови снимци и извештаји изгорели током НАТО бомбардовања, његов налаз није био доступан експертима одбране. Због тога није било могуће да се потврди тачност његових налаза.

Судије напомињу да у случају „Радоњичко језеро“ не постоје докази о убицима и околностима под којима су жртве убијене. За већину жртава, судије су добили доказе само о томе где су и када последњу пут виђени живи и да су пронађени мртви у околини Радоњичког језера.

- Многе од њих су последњи пут

виђене у областима које су биле под контролом ОВК, што ствара вероватноћу да их је ОВК отео, убио их и оставио њихова тела у каналу или их одвео тамо и убио их - сматрају судије.

Од тужилаштва, суд је добио доста конкретних доказа за случај Саније Балај који се односе на убице и околности под којима је она убијена. Међутим, да тужилаштво није наставило да нуди доказе, судије би можда закључиле да ју је убио ОВК.

И истражитељи тужилаштва су, као и сами тужиоци, добили по шамар. Судије су закључиле да они често нису пратили смерница тужилаштва за идентификацију окривљених

преко photo-панела, да су забрављали да провере да ли је неки сведок видео окривљене раније у медијима. Један од истражитеља чак није ни тражио од сведока да потпише да је на једној слици идентификовао окривљеног Баљаја као особу која га је ухапсила и наредила да га баце у бунар док му је силовао жену. Други истражитељ није унео у записник да је сведок препознао на слици Баљаја као војника ОВК који му је отео сестру чије је измасакрирано тело касније пронађено у каналу Радоњичког језера.

Бивши шеф Унмикове канцеларије за нестала лица на КиМ Хосе Пабло Барајбар каже, за „Новости“, да је цео овај случај - тужан.

- Правно гледано, тешко да можете да имате случај ако немате сведоке - каже Барајбар. - А овде су сведоци убијани и застрашивани. Они који су на почетку хтели да сведоче, касније су мењали мишљење. И није то само случај са Рамушем Хара-динијем, већ и са осталим командантима ОВК као што је Фатмир Љимај. Верујем да је Хашко тужилаштво, када је на његовом челу била Карла дел Понте, морало боље да припреми овај случај. И тада је у њиховом тиму било несугласица. Није ми

јасно због чега нису подигли оптужнице за Волујак и Ораховац, када су то били много јачи случајеви од ових. Имали смо сведока очевица за Јакупа Краснићија. Имали смо још сведока који су живи и видели злочине. Докази су нам били добро организовани, ако и цео случај.

Треба поставити питање, како каже Барајбар, како је неко од обичног избацитија у Швајцарској могао да стигне до места команданта ОВК на КиМ.

- Дакле, ако немате сведоке, онда немате случај. Или имате некога ко има новаца или везе да се ослободи неког ко му смета. Многи тужиоци у канцеларији Хашког тужилаштва били су против тога због слабих доказа. Не говорим вам да то није требало да се процесуира, али тада није било доволно доказа. Тужилаштво је требало боље да бира доказе и да изгради бољи случај. Тужно је све то, пошто Харадинају више не може да се суди за ова кривична дела за која је ослобођен.

Особађајућа пресуда тројици заповедника ОВК није изненадила ни патолога Бранимира Але-ксандрића, који је у Хашком трибуналу сведочио у том процесу.

- Очекивао сам да оваква буде прва пресуда, а камоли ова - каже Александрић који је обавио обдукцију лешева пронађених у каналу Радоњичког језера. - Сама Карла дел Понте је рекла јавно у судници да суд поведе рачуна о сведоцима, јер ако наставе да буду убијани том брзином, оптужница неће опстати. Ја сам то схватио као перфидну поруку Рамушу Харадинају: „Уклони их“.

На питање - да ли је као струњак приметио да је тужилаштво ан-

гажовало нестручне људе за борбу против Харадинаја, Александрић подсећа на то да је он у хашкој судини оспоравао налазе француског патолога Доминик Лекомт. Упркос томе што ју је ангажовало тужилаштво, она је, како се испоставило, сведочила у корист оптужених.

- Она је тврдила да су лешеви донети са неког другог места, у смислу да су убијени у борби негде другде, а да су их Срби ту пренели -

објашњива Александрић - Ту је закључила да су им фалили делови тела, а истовремено је сама рекла да је на том подручју било много дивљих паса. Ја сам се супротставио и питao како може да каже тако нешто, када су на зидовима канала били видни трагови оштећења од пројектила. Поред тога, шта ће гладни, дивљи пси да једу, него да кидају периферне делове тела. Била је веома љута када су јој постављали питања о томе!

■ РАМУШОВИ КРВАВИ ТРАГОВИ - ЛИКВИДИРАО СВЕ ПОТЕНЦИЈАЛНЕ СВЕДОКЕ

001. ИСМЕТ МУСАЈ бијен је непосредно пред очетак суђења групи за "случај Јукашини" у Приштини.	2002. САДИК МУРИЋИН заштићени сведок, убијен из ватреног оружја у Пећи	2002. БЕКИМ МУСТАФА И АВИЋ ЕЉЕЗАЈ убијени заједно ватреним оружјем
002. ВЕСЕЉ МУРИЋИН заштићени сведок, убијен из ватреног оружја		
7. ФЕБРУАРА 2002. СМАИЉ АРДАРАЈ бијен из ватреног оружја из заседе у месту Витомирци код Ећи	14. ЈУНА 2005. СИНАН МУСАЈ брат Садика, Исмета и Ђељадина, нестао за време сукоба на Ким као припадник ФАРК	4. ЈАНУАРА 2003. ТАХИР ЗЕМАЈ (УБИЈЕНИ И СИН ЕНИС И БРАТ ХАСАН) убијен из заседе ватреним оружјем
8. МАРТА 2003. ИЉИЋ СЕЉИМАЈ СУПРУГА ЊЕГОВОГ БРАТА ЕРИДА убијени из заседе ватреним оружјем у Пећи	24. НОВЕМБРА 2003. САБАХЕЋЕ ТОЉАЈ И ИСУФ ХАКЉАЈ припадници КПС, убијени из заседе, а њихов аутомобил запаљен	16. ЈУНА 2005. ЂЕЉАДИН МУСАЈ убијен из заседе ватреним оружјем код бензинске станице "Молика" у селу Рашиц
ФЕБРУАРА 2005. САДИК МУСАЈ брат Касије убијеног	17. ЈУЛА 2007. КУЛТИМ БЕРИША убијен у Подгорици у саобраћајној	

Џефри Најс:

Карла крива за ослобађање

Бивши тужилац Хашког трибунала каже да бивша главна тужитељка тог суда сноси одговорност за „поражавајућу ослобађајућу пресуду“ Рамушу Харадинају

Бивши тужилац Хашког трибунала Џефри Најс каже да бивша главна тужитељка тог суда Карла дел Понте сноси одговорност за „поражавајућу ослобађајућу пресуду“ Рамушу Харадинају:

- То је бламажа, не зато што је неко ослобођен. Такве се ствари дешавају у сваком нормалном судском поступку. Овде су, међутим, квалификованi правници већ раније сугерирали да нема доволно доказа. Карла дел Понте је после тога инструкисала троје правника који немају искуства као адвокати у судници и који након подизанja

оптужнице ионако не би у име Тужилаштва заступали случај пред судом.

Троје поменутих правника су, каже Најс, само написали оптужницу и ту се завршила њихова одговорност, док су други адвокати заступали случај пред судом.

Према његовим речима, правници које је инструкисала бивша главна тужитељка „данас више не раде у Трибуналу и овај поражавајући исход њих професионално више не

дотиче“. - Они су послушали инструкцију, мада се чинило да је, ипак, унутар Тужилаштва у то време било отворених упозорења упућених Карли дел Понте. Један искусни правник и ја писали смо Дел Понтеовој само неколико месеци пре подизања оптужнице, упозоравајући је да не може подизати оптужницу без консензуса адвокатског колегијума, који је нека врста теста за одрживост оптужнице према количини и јачини доказа - објаснио је Најс. Он је додао да је у писму које је заједно са поменутим правником послало Дел Понтеовој, било наведено да је „потребно тестирање оптужнице како би се омогућило да најискуснији адвокати могу дати своје примедбе.“

- Али, Дел Понтеова је то одбила. Као што је и укинула праксу професионалног адвокатског колегијума када су биле у питању и друге оптужнице - казао је Најс.

Изјава Карле дел Понте на дан објављивања ослобађајуће пресуде Готовини и Маркачу

ОВО НИЈЕ ПРАВДА. НЕГИРАЈУ СЕ ВЕЛИКИ ЗЛОЧИНИ

Шокирна сам. Била сам веома изненађена и запрепашћена. Потпуно је невероватно шта се дододило након пресуђене казне од 24 године за Готовину. Неверовано. Не могу то да прихватим. Осећам пуну солидарност са српским

жртвама према којима је почињен злочин. Злочин, који смо чврсто доказали чињеницама - рекла је Карла дел Понте, бивша главна тужитељка Трибунала у Хагу.

Она је истакла да је разочарана пресудом Апелационог већа које је генерале Анте Готовину и Младена Маркача ослободило одговорности за злочиначки и геноцидни пројекат убијања и пртеривања 250.000 Срба из Крајине и да је оптужница била поткрепљена довољним бројем чврстих доказа и претпоставља да је дошло до другачије "интерпретације чињеница".

- Судије су током првог суђења препознале да има довољно доказа. Стварно не знам. Не знам шта је основ за ову другу судску одлуку. Видела сам да су двојица судија имали супротно мишљење и очекујем да прочитам њихово мишљење. Заиста сам шокирана јер ово није правда. То није правда. - казала је за "Блиц" Карла дел Понте и додала да не зна шта се дододило јер већ пет година није у трибуналу. На

питање новинара како је могуће да у истом суду два судска већа донесу тако различите пресуде, она је истакла да није читала објашњење и да не зна шта су написали у образложењу. Не слажем се са новом пресудом и не знам како би могла бити прихваћена. Српска влада и Срби не могу прихватити такву пресуду и слажем се потпуно с оним што сам слушала на телевизији да су изјавили, јер, јасно је да је злочин почињен и сад се поставља питање ко га је починио. Видећемо шта ће се даље догађати, али сигурно је да ово није правда. Одговорила је и на питање како гледа на своје искуство и рад у Хашком трибуналу након уништавања доказа који се тичу трговине органима на Косову и након ове ослобађајуће пресуде јер је очигледно да се бришу њена достигнућа у случајевима који се тичу правде за Србе.

- Уложили смо велики труд да све делове скупимо на једно место и бројне доказе предочимо суду, а сада је овим што излази, поготово ово са Готовином, кредитабилитет Трибунала доведен у питање. Очекујем да у року од 15 дана буде донета пресуда у случају Рамуша Харадинаја и постоји опасност да и с тим буде исти случај. Знате, веома сам разочарана. Имали смо довољно доказа. Доказали смо злочин и то показује прва пресуда суда. Докази су ту, али можда су их другачије интерпретирали. У сваком случају, ово је неприхватљиво. Констатовала је да је ово финална пресуда и ништа се не може урадити. - Ни ја лично не могу ништа да урадим.

На питање да ли сматра да је на пресуду, уместо доказа утицала политика, новац за лобирање или нешто друго што нема везе са судом одговорила је да не зна али наравно је да су пробуђене такве сумње кад се погледа случај и

Бивши припадник ОВК осуђен на две године затвора

Малтретирао Србе

Бивши припадник Ослободилачке војске Косова (ОВК) Марк Кашњети осуђен је 19.11. у Специјалном суду у Београду на два године затвора, због ратног злочина над Србима у Призрену јуна 1999. Судско веће, којим председавала Винка Бехара Никићевић, пресудило је да је Кашњети крив зато што је 19. јуна наоружан аутоматском пушком, са неидентификованим припадницима ОВК, најпре киднаповао оштећене Љубомира Здравковића и Божидара Ђуровића и уз претњу да ће их убити, спровео до дворишта једне куће где их је држао затворене више сати. Кашњети их је, како је суд утврдио, након тога одвезао до призренског насеља Ортокол и наредио им да оду у Србију „ако желе да остану у животу“.

Судија Бехара Никићевић навела је да је оштећени Ђуровић препознао Кашњетија као извршиоца кривичног дела. Додала је да суд није

прихватио Кашњетијеву одбрану који је тврдио да је био у књижари за време извршења дела и да је таква његова одбрана срачуната на избегавање кривичне одговорности.

Оштећени Ђуровић је Кашњетија препознао на фотографији, која је снимљена за време извршења кривичног дела, а која је касније објављена у листовима Илустрована политика и Курир, истакла је Бехара Никићевић. Кашњетију је продужен притвор у којем се налази од априла, јер је његово место пребивалишта на Косову, па постоји могућност бекства. Током суђења саслушано је девет сведока, а одржана су четири дана суђења.

Чланови Кашњетијеве породице бурно су одреаговали након што су чули пресуду, а његовој ћерци је накратко позлило испред зграде Специјалног суда.

КОНВЕНЦИЈОМ ПРОТИВ КОСОВСКОГ ПРИМЕРА

Парламентарна скупштина Савета Европе усвојила је извештај под називом “Конвенцији СЕ за борбу против трговине органима, ткивима и ћелијама људског порекла”, у којем се Ко-митету министара препоручује да разради мере за заштиту жртава.

Известилац Бернар Марке из Монака је нагласио да је ПССЕ, алармирана оним што је навела Карла дел Понте, иницирала истрагу о наводима за трговину људским органима на Косову, и да је усвојена резолуција којом се тражи да се у тој области утврди међународни правни инструмент. Подсећајући да према важећим конвенцијама

делови људског тела не могу бити предмет купопродаје, известилац је нагласио да ће будућа конвенција СЕ, када буде усвојена, бити први међународни правни инструмент искључиво посвећен трговини органима.

У документу је истакнута нарочита забринутост због навода да одређене замље, које нису чланице СЕ, тргују органима који су узети од затвореника или од оних над којима је извршена егзекуција. Због тога је Комитету министара СЕ препоручено да се посвети мерама којима би могла да се смањи несташица органа, која директно доводи до трговине. Једна од предложених мера систематско утврђивање листе добеовољних давалаца.

Известилац је такође тразио да се покрену мере против “трансплативног туризма” који, према подацима СЗО,

представља чак 10 одсто укупно извршених трансплатација у свету. У препорукама се истиче да би будућу конвенцију требало да потпишу и земље које нису чланице СЕ, да би се спречило постојање зона ван закона.

У препорукама се истиче да је контекст у којем се одвија трговина органима веома комплексан, због осетљивости ситуације у којој се налазе и давалац и прималац, те да би инструменти за њихову заштиту требало да буду ефикасни, пошто трговина људским органима представља тешко кршење људских права.

Еулекс саопштио:

“НЕМА ГРОБНИЦЕ У ЖИЛИВОДАМА”

Удружење породица киднапованих и убијених на Косову и Метохији оценило је да им се убија и посledња нада да ће сазнати истину о својим рођацима. За чланове Владине Комисије за расветљавање судбине несталих у Покрајини, процес у Жиливодама није завршен

Мисија ЕУ на Косову саопштила је да је после две године завршила претрагу локације Жиливоде код Обилића, на којој се сумњало да су остаци убијених Срба, али тамо нису нађени људски остаци. Како се наводи у саопштењу, пожар који је половином јула избио на локацији није могао да уништи могуће доказе пошто је пожар био само површински. "После две године обимног посла, процена локације у Жиливодама је завршена. Еулексови стручњаци из Одељења за судску медицину нису нашли никакве људске остатке на локацији на којој је судским налогом дозвољена претрага", саопштио је Еулекс. Површина наведена у првобитном судском налогу обухватала је 7.500 квадратних метара и 12 рудника угља повезаних тунелима. Они су ископавани током радова који су трајали 24 седмице у току 2011. и 2012. године. "Својства локације захтевала су да се испита цела површина. људски остаци нису нађени", рекао је Красимир Николов, вршилац дужности коначелника Одељења Еулекс за судску медицину. Београд и породице несталих сумњале су да је на локацији закопано 26 Срба, међу којима и рудара из Белаћевца. Након саопштења Еулекса, Удружење породица киднапованих и убијених на Косову и Метохији оценило је да им се тиме

убија и последња нада да ће сазнати истину о својим рођацима. Представница удружења Гордана Ђикановић рекла је да се на тај начин породицама шаље порука да нема начина да дођу до истине. "То је страшна порука породицама да немају чиму да се надају и да немају коме да се обрате за помоћ, јер та локација није била плод маште већ информација добијених помоћу сателита", рекла је Ђикановић агенцији Бета. Вест је изазвала немир, безнађе и неповерење и зато што нема више адреса на коју породице могу да се јаве да би се инсистирало на даљем тражењу. За чланове Владине Комисије за расветљавање судбине несталих у Покрајини, процес у Жиливодама није завршен. Члан Комисије за расветљавање судбине несталих др Сузана Матејић каже да ће се трагање наставити и нада се другачијем резултату у скоријој будућности. Сумња породица несталих повећана је после пожара, који је прошлог месеца избио на месту ископавања.

ТРИФУНОВИЋ ЕУЛЕКС ПРЕКИДА ПРЕТРАГУ

Еулекс није успео да нађе посмртне остатке тела киднапованих и несталих Срба за коју се сумњало да се налазе на локацији Жиливоде код Обилића, на којој је недавно избио пожар, изјавио је координатор Удружења породица киднапованих и несталих са Косова и Метохије Милорад Трифуновић и изразио сумњу у такав исход. "Представници раније УНМИК-а, касније и Еулекса су нам причали да

је то сигурно, да имају изворе са три стране да су на тој локацији тела 26 људи. Страшно сам разочаран, не могу да верујем у то што су рекли, моје једино питање је ако нису тамо где су, да ли су ти људи могли да нестану", казао је Трифуновић, за Танјуг. Он је навео да ће званично бити завршена претрага на тој локацији, на којој се, као последњи у низу инцидената, десио велики пожар средином јула чији узрок још није познат. "Након тог пожара су копали још три дана и дошли до закључка да тамо нема ништа. Све то наводи на разне сумње, ми не

можемо да верујемо да је толико средстава, година рада и труда уложено и да на крају не буде ништа", казао је он. Трифуновић је подсетио је претраживање на локацији Жиливоде неколико пута прекидано у последњих пар година а као разлози су навођени лоши временски услови и обрушавање терена на коме се обављала претрага. Према његовим речима, иако је било речи од стране Еулекса да се тамо налази 26 тела међу којима и рудара са копа Белаћевац, локација Жиливоде се, како је казао, ставља "ад акта".

Више од 13 година траје потрага за Бранком Чупићем из Пећи

ОДВЕДЕН ИЗ СТАНА

-Тог 24.јуна 1999.године у 23 сата и 15 минута у наш стан у Пећи упала је осмарица непознатих мушкараца Албанаца обучених у црне униформе. Мени су рекли да седнем на кауч, а мом супругу Бранку да пође са њима на испитивање. Све је то трајало од 3 до 5 минута. Изашли су са Бранком а ја сам у шоку остала да га чекам јер су рекли да ће се мој супруг вратити за најкасније сат времена - причала нам је Оливера Чупић, супруга отетог Бранка, секретара Комисије за полагање возачких испита који је радио при МУП-у Пећи.

-И вратили су се за сат времена, али уместо Бранка, пружили су ми цедуљицу на којој је Бранковом руком било исписано: "Оља дај сво злато што имаш", а другим рукописом "и марке". То сам и урадила дала сам злато, а марке нисам имала. Они су затим отишли. У суседној соби је

Тринаест година од отмице Ђорђа Чубановића из Приштине

ОТЕЛИ ГА АЛБАНСКИ ЦИВИЛИ

Угуран у продавници и то је био моменат када је задњи пут виђен

Када је отишао на очиглед више пролазника и комшија Ђорђе Чубановић из Приштине имао је 59 година. Био је запослен у "Електрокосову", али је био под радном обавезом, па је између осталог добио задатак да из Извршног већа Скупштине

спавала моја свекрва. Деца су била у Црној Гори, па сам сама дочекала зору чекајући супруга. Није се враћао. Одлично сам знала шта се дешавало тих дана у Пећи. У мени су се наизменично комешале најцрње сумње и страхови. Једва сам дочекала да сване јутро да одем до КФОР-а који је био смештен у згради МУП-а Пећи. Пријавила сам да су одвели Бранка. Био је 25.јуни, дан када сам се склонила у Пећку патријаршију и никада се више нисам вратила у свој стан. Надала сам се да ће га пустити, да ће доћи и чекала сам тај дан. И још увек чекам. више од 13 година лежем и будим се са кошмаром, ишчекујући вести о њему - каже Оливера Чупић.

-У Патријаршији сам била све до 17.августа када сам напустила Пећ и отишла у Даниловград где је живела родбина мог супруга, а и деца су тамо била склоњена. Превелик

Косова изнесе део документације посведочио је његов брат додајући да је намеравао да оде из Приштине чим обави посао. Један

је то терет за њих био сазнање да им је отац отет. Свих ових година ми стрепимо од тога да ће нам сваки нови дан донети најцрње вести. Туга и бол за њим су немерљиви, али нам свима скупа најтеже пада неизвесност, која никако да нестане. Патимо сви за

Бранком, и желимо да овај кошмар у коме смо једном прође, речи су Оливере супруге отетога Бранка Чупића.

М.М.К.

од секретара, Љубиша Васић му је 1.07.1999.године помогао да пакује ствари и у једном тренутку до њих долазе три албанска цивила и питају Ђорђа чији је аутомобил. Он је рекао да је његов, мада је био власништво ПИВ-а. Васић видећи да они одводе Чубановића одлази по помоћ у ПИВ, враћа се са обезбеђењем управо у тренутку када су га отмичари угурали у оближњу продавницу и спустили металну ролетну. Обавестили су КФОР, који је блокирао цео кварт, али ни Ђорђа ни отмичаре нису пронашли. Од тада му се губио сваки траг. Пријатељи су испричали породици Чубановић да су видели да комшије Албанци моле отмичаре да га пусте, али су они то игнорисали.

Н.М.

Мајка војника Зорана Марковића каже:

МОЈ СИН ЈЕ НЕСТАО У КОЛОНИ

-Када је тог 11.јуна дошао кући мој Зоран била сам бескрајно радосна. Био је ангажован на Косову, а и старији син такође. Били су на различитим војним задацима па се пуних шест месеци нису видели. Зорана су поново послали на Косово, а Горан се враћао и њихов се сусрет није десио јер су се за непуних 20 минута мимоишли. Зоран је кренуо за Ђаковицу, и 13.јуна је нестао у Сувој Реци. Извлачећи војну технику нападнути су и о њему, Предрагу Ивковићу, Миодрагу Николићу и Драгољубу Бојићу се губи свки траг. Зоран је имао само 22 године када је нестао - прича нам његова мајка Гордана Марковић.

Божидарка тврди:

ТО НИЈЕ НАШ СИН

Супервизија ДНК анализа, урађена у Београду дала је негативне резултате

-Тог 29.октобра 1999.године, мој син Звездан Мојсић кренуо је у Ђаковицу заједно са Будимиром Бањешвићем, Негованом Дедићем, Миленком Столићем у намери да их познаник Ром, односно његов зет пребаце за Црну Гору. Тада је од њих узео паре и рекао да је његов зет припадник ОВК, да има сва документа за слободно кретање и да ће без проблема прећи у Црну Гору. Када су

-Ми нисмо знали шта се с њим десило све до дана када је старији син отишао на Косово. Питале су га старешине зна ли нешто о Зорану. Доживео је шок. Вратио се кући, сећам се лила је киша а он онако мокар, изгубљеног погледа долази кући и каже нам: "Нестао Зока, нема га нестало у Сувој Реци". Након пет дана јавио нам се генерал Ђошан и обавестио нас да је на задатку нестао Зоран и још њих тројица. Од тог дана ми смо почели да обилазимо сваку установу за коју смо мислили да може да нам помогне, куцали на многобројна врата, али нисмо успели да га нађемо. Мој супруг је од туге и стреса добио карцином и умро. Велика је трагедија задесила

нашу породицу. Много тога смо у потрази за Зораном непријатног доживели, али у нади да ћемо га наћи трпели смо и прелазили преко многих ружних ситуација - каже мајка несталог војника Зорана и Горана Марковића, из села Цетнице код Блаца. М.М.К.

вао је, а и ми сви смо га подржали да се провере ДНК анализом посмртни остаци који су нам понуђени. Урађена је суперанализа у Београду, за шта смо добили одобрење од Координационог центра за Косово и Метохију и резултати су се показали негативним. То није био наш син. Они су после утврдили чије су то кости и рекли нам да је случај потраге за нашим сином отворен. То су нам потврдили и људи из Међународног комитета Црвеног крста. Појавила се у јавности вест да је он сахрањен 2010.године у Косовској Митровици - каже Божидарка Мојсић и наглашава, да не би желела да неко помисли да они не желе да преузму тело свога сина.

-Ми само желимо да са сигурношћу и уз гаранцију у истинитост знамо да је то он. Не желимо да његово име носи неко друго тело. Ми се и даље боримо да сазнамо шта се са њим десило након отмице, где је одведен и да добијемо истините податке о његовој судбини. За нас се и даље Звездан води као нестао и тако ће бити све док га не пронађемо.

М.М.К.

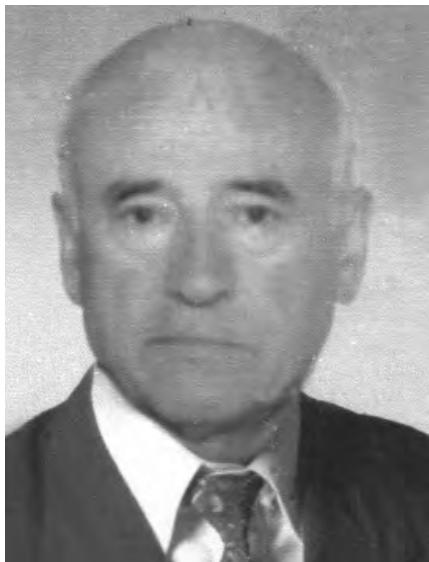
На уласку у село Трн 1999. године припадници ОВК привели Милета Вуксановића

ДОЈАВА

На уласку у село аутомобил с ознакама Црвеног крста сачекао ОВК. - Намештаљка или обезбеђење за одбрану

И под налетима НАТО пројектила који су свакодневно разарали косметску земљу, села и градове, мостове и путеве, када људи нису знали где да се склоне, инжењер технологије Миле Вуксановић обављао је свој задатак. Радио је у Заводу за заштиту здравља у Приштини и у намери да утврди исправност воде кренуо је ка Урошевцу аутомобилом који је имао видну ознаку Црвеног крста. Његов колега Албанац планирао је да успут сврати у село Трн по супругу и децу. На самом улазу у то село сачекала их је група припадника ОВК и дала им знак да се зауставе. Међу члановима патроле био је и локални трговац Миљазим. Наређено им је да

отворе гепек аутомобила како би претресли кола. У гепеку се налазило неко оружје и због тога је Миле Вуксановић спроведен у њихов штаб. Више га нико није видео. Од куда то оружје у колима хитне помоћи и да ли је њихов долазак на неки начин најављен те их је сачекала та патрола до данас није разјашњено. С.М.

Нестала спомен-плоча на брду крај Ораховца

ПО ДРУГИ ПУТ КИДНАПОВАНИ

На брду надомак Ораховца непознати вандали уништили су и однели спомен-плочу Ђуру Славију и Ранку Перенићу која је постављена на месту где су њих двојица последњи пут виђени. Председник општине Ораховац (српског дела) Марјан Шариф је тим поводом рекао да су лопови осим што су однели плочу, срушили и постолје на ком је стајала. Породице несталих радника Радио Приштине овај чин уклањања плоче доживеле су као поново киднаповање њихових најмилијих.

Новинар и возач Радио Приштине Ђуру Славију и Ранко Перенић -

киднаповани су 1998. године на брду надомак Ораховца где су кренули да извештавају о прогону свештеника из манастира Зочиште. Ни након 14 година интензивне потраге о њима се ништа не зна више но тих првих дана нестанка. С.М.

У октобру 1999. године губи се сваки траг Екрему Шабанију

ИЗ ДВОРИШТА НЕ ТРАГОМ НЕСТАО

И у време пре бомбардовања, али и у току и након ратних сукоба на просторима Космета, урошевачка породица Шабани остала је у добрим комшијским и пријатељским односима и као и увек ни тада нису обраћали пажњу на верску или националну припадност. Екрем Шабани (48), домаћин породице, вредни Ром, радио је у свом дворишту које се налазило у улици Шефки Хајдини у граду иако је било скоро 16 сати, није улазио у кућу. Укућани су у једном тренутку приметили да га нема. Звали су га, питали комшије да ли је свраћао код њих, али нико га није видео нити чуо да се нешто дешава код Шабанијевих. Био је 12. октобар дан од кад је кренула потрага за Екремом.

Породица Шабани није могла да верује да човек из свог дворишта може да нестане, а да то нико нити види нити чује. Комшије нису приметиле ни то да је неко пролазио кроз њихову улицу. Нестанак Екрема Шабанија остао је тајна коју до данас нису успели да открију. С.М.

1999. године отимани и пензионери

ОТВОРЕНЕ ПРЕТЊЕ

Након вишедневних праштава да напуште стан, несћао брачни пар Сталетовић из Ђаковице

Кад човек нешто тешком муком стиче у животу, тешко се од њега и одваја а помисао да иметак треба тек тако да пређе у туђе руке изазива у њему револт и жељу за супротстављањем. Не размишља се тада да никаква ствар стан, кућа, кола нису вредни људског живота. Жив човек ће поново стећи осакаћен и мртав никада.

Но, бунило, паника, страх и жеља да се стечено сачува понекад помути рационално размишљање. Не може се гolorук против силе. Ти чести напади и претње које су доживљавали Ђаковички прензионери брачни пар Марица (68) и Милан (73) Сталетовић нису поколебали њихову решеност да не напуштају свој стан. Много пута су им на врата долазили непознати Албанци, што у цивилу, што у

униформама, али су они одолевали њиховим притисцима. Марица је у једном моменту потражила помоћ од италијанског КФОР-а. Говорила је добро италијански и затражила да их заштите од насиљника. Након три дана они су нестали. Кад су нестали била је ноћ. Кад их комшије Албанци ујутро нису виделе, помислиле су да су

се тајно одселили. Тек кад им је кћерка Миланова и Марицина рекла да јој се не јављају схватили су шта се десило.

Након четири године посмртни остаци који су били обележени шифром ФСА 10001 Брековац за Марицу и ФСА 11/001 Брековац за Милана предати су породици 23. маја 2003. Сахрањени су у Београду.

На путу између Косовске Митровице и Пећи

ПОЛИЦАЈАЦ ОТЕТ ИЗ АУТОБУСА

ОВК је пресрела аутобус и из њега од мноштва путника извела само Дејана Стоилковића

Био је месец мај када је Дејан Стоилковић (26) припадник српске полиције у Гњилану кренуо са стрицем за Пећ. Путовали су аутобусом који је био пун путника свих националности. Негде између Косовске Митровице и Пећи на отвореном путу код села Чигра Поље аутобус је заустављен. Нагло се отварају врата и у њега упадају наоружани припадници Ослободилачке војске Косова. Оружје су уперили у Дејана и наредили да изађе ван. Остале путнике, укључујући и његовог стрица нису дирали. Намеће се закључак да је неко пријавио да Дејан путује тим аутобусом и да су они њега чекали и одвели га у непознатом правцу. Многи су се укључили у потрагу за њим укључујући и колеге из полиције, међутим битнијег помака није било.

М.М.К.

Случај Душана Јочића и његових другова

ОТЕЛИ ИХ “ИТАЛИЈАНИ”

Група Албанаца преобучена у италијанске униформе оштетила Душана Јочића - Сахрањен 17.фебруара 2010.године у Косовској Митровици

Био је то 18.јуни 1999. године када су пећке улице биле преплављене припадници-

Дашић

ма ОВК, који су се слили у град и бахато “заводили” ред и мир. Четворица српских младића, Пећанаца, стајала су на улице,

причали и посматрали шта се дешава. Међу њима се налазио и Душан Јочић који је тада имао 23 године. Изненада им прилазе Албанци обучени у италијанске униформе и насиљно их одводе у Дом војске. Након краћег разговора једног момка пуштају на слободу, а Душана и два његова друга пребацили су у штампарију “Дугаћини”, да би касније њега, Драгана Дашића(35) и Мују Адемовића(34) пребацили у импровизовани затвор у Дечанима. Много би простора требало за писање ако би се наводила сва места где су чланови породице ишли да га траже, шта су све чинили да било шта ново сазнају о овом узорном младићу. Након скоро

Јочић

једанаест година од отмице 17.фебруара 2010.године пронађено је његово тело које је Комисија за нестала лица сахранила у Косовској Митровици.

М.М.К

Ни после 14 година никако да се разреши случај Белаћевац

ПОЖАР “УНИШТИО” ДОКАЗЕ

Након вишегодишњег почињања, па оглаšања поштара за рударима међу којима је био и Божидар Лемпић “гесио” се пожар на койу

Читавих 14 година траје драма око откопавања јаловине на површинском копу Белаћевац за коју се сумња да крије посмртне остатке 14 обилићких рудара. Нико тачно не зна колико су пута отпочињани, па из разноразних разлога прекидани радови на откопавању да би породице добиле током прошле године чврста уверавања да ће се ускоро привести крају, проналазак обилићких рудара, ако се покажу као тачне тврдње да се њихова тела тамо налазе.

И онда још један шок за породице. Избија пожар на јаловишту и уништава све, тако да је немогуће даље радити на тој локацији. Међу четрнаесторицом страдалника нашао се и Божидар Лемпић(39) отет 22.јуна 1998. године. Ишчекивала је његова породица са зебњом сваки почетак ископавања јаловине, дубоке 30 метара доживљавајући из године у годину нове стресове. Затирање трагова може да да тренутни ефекат, али они знају да ће истина изаћи на видело и да ће се једнога дана решти случај обилићких рудара.

Н.М.

Нестанком Шерафедина Ајетија ОВК слала поруку Албанцима

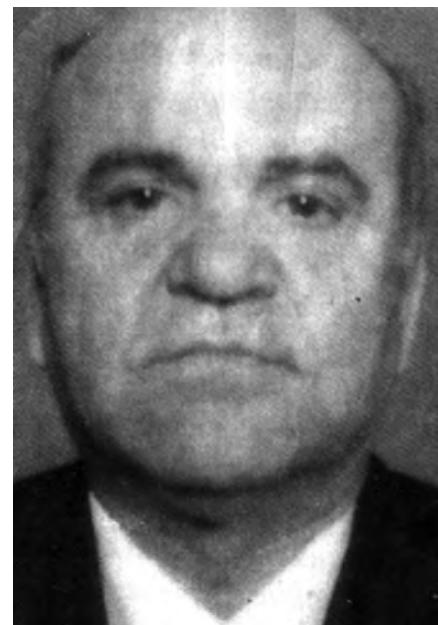
НЕ САРАЂУЈТЕ СА СРБИМА

Показало су да су многи Албанци похарово они који су радили у МУП-у сирајуши управо зато што су радили у институцијама Републике Србије

Становници Косова и Метохије који су иоле пратили друштвено-политички живот, добро су познавали Шерафедина Ајетија човека који је дugo био укључен у руковођење више институција и кога су искрено поштовали сви, без обзира на националну припадност. Пленио је оптимизмом, за своје саговорнике је увек имао савете вредне пажње, како решити неки проблем и како се поставити у датој ситуацији. Вест да су га припадници Ослободилачке војске Косова киднаповали (десетак дана пре бомбардовања) шокирала је јавност. Наиме, 15. марта 1999. године враћао се својим колима из села Жабара за Косовску Митровицу, у коју никада није стигао. Отет је на том путном правцу и на жалост још увек,

иако је прошло толико времена и након свеобухватне потраге Шерафедин Ајети није пронађен. У разговору са грађанима Косовске Митровице чули смо само позитивне коментаре о њему као човеку. Сби, Горанци, Муслимани са којима смо причали кажу да највероватније да је отмицом Шерафедина Ајетија, једног од највећих људи у том граду, иначе управника митровачког затвора, ОВК хтела да пошаље поруку свим Албанцима који су на било који начин везани за "српску власт и институције" да ће проћи као он. Киднапован је у 66. години живота, човек који је свима помагао и највероватније је страдао само зато што није гајио екстремистичка уверења, што је искрено волео добре и поштене људе не

делећи их ни по националној ни

по верској припадности. Грађани Косовске Митровице искрено жале што се то десило тако добром човеку.

У селу Искрут код Гњилана током сукоба 1999. године

СТРАДАЛА ДВА ДРАГАНА

Два Драгана, један Милошевић из Алексинца, други Стојильковић из Лесковца, резервисти Војске Југославије, отети су 6. јуна 1999. године у Гњилану. Током сукоба са припадницима ОВК у селу Искрут код Гњилана, обојица су били рањени. Смештени у једну напуштену кућу. Поверени су медицинској сестри Гоци која их је неговаласве док их нису киднаповали екстремни Албанци.

Према каснијим исказима око девет сати увече упали у кућу. Двојица припадника ОВК и одводе их са собом и ту им се губи сваки траг. Након извесног времена Војска Југославије је породицама показала фотографије на којима су наводно била њихова тела, али породице су тада казале да нису сигурне да су то они. Тако да идентитет жртава није са сигурношћу утврђен.

Стојильковић

Милошевић

Терористи похарали Српске споменике

НИ МРТВИМА

НЕ ДАЈУ МИРА

Бр.	ПРЕЗИМЕ	ИМЕ	ДАТ. НЕСТАНКА	МЕСТО	МЕСТО ПРОНАЛАСКА	ДАТ. ПРЕД.	МЕСТО САХРАНЕ
344.	Бабарогић	Олга	28.07.1999	Призрен	Призрен-Тусус	06.07.12	Призрен
345.	Бабарогић	Чедомир	28.07.1999	Призрен	Призрен-Тусус	06.07.12	Призрен
346.	Марковић	Јелена	15.06.1999	Призрен	Призрен-Тусус	06.07.12	Призрен
347.	Лаловић	Даринка	1999	Пећ	Рес	14.09.12	Подгорица
348.	Зувић	Мирко	1999	Клина	Berkovo	14.09.12	Краљево
349.	Малићи	Вебија	1999	Пећ	Рес	14.09.12	Нови Сад
350.	Сафети	Хабиба	1999	Сува Река	Сува Река	23.10.12	Драгаш

УДРУЖЕЊЕ ПОРОДИЦА КИДНАПОВАНИХ И НЕСТАЛИХ ЛИЦА НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

**Београд, Ул. Адмирала Гепрата бр. 2
тел. 011/76-11-062**

**Ниш, ул. Победина 66
КАЛЧА, I спрат, ламела д
локал 121**

018/515-140

**Краљево, Ул. Хајдук Вељка 2/3
тел. 036/315-123**

**Грачаница
тел. 038/64-357**

